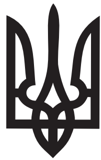
СУБОТА, 8 ВЕРЕСНЯ 2007 РОКУ ■ № 160 (4160)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ШАХТАРІ ПРЯМУЮТЬ НА КИЇВ

Мітинг шахтарів-інвалідів відбувся в четвер у Донецьку в рамках маршу протесту, який пройшов містами області. «Проблема назрівала давно, — заявив керівник акції Євген Чеботарьов. — Уряд та Фонд страхування від нещасних випадків на виробництві нехтують правами інвалідів. Пенсії та регреси не відповідають прожитковому мінімуму». Як розповів «Голосу України» учасник акції Костянтин Дмитренко, за втрачене в шахті здоров'я він як інвалід другої групи отримує пенсії 284 гривні. Ще близько 700 гривень становить «регрес». За словами колишнього шахтаря, він та його товариші не раз намагалися відстояти свої права в суді, але безуспішно.

Тиждень походу містами області витримали 14 учасників. З Донецька інваліди вирушили до Красноармійська, а потім — до Павлограда. Після мітингу в Центральному Донбасі колишні гірники обіцяють попрямувати до столиці, щоб пікетувати Кабінет Міністрів.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Олександр Мороз: «Дострокові вибори — авантюра, що не дасть користі суспільству»

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз здійснив робочу поїздку до Одеської області. У рамках поїздки він відвідав місто Іллічівськ.

Олександр Мороз зустрівся з трудовими колективами судноремонтного заводу, Іллічівського морського торгового порту, відвідав дитячий садок і відреставровану середню школу, мав численні зустрічі з жителями міста.

(Закінчення на 2-й стор.).

Співпрацюватимуть в освоєнні космосу

Відповідної домовленості досягнуто за підсумками 4-го засідання підкомісії з питань співробітництва в космічній промисловості в рамках комітету з питань економічного співробітництва українсько-російської міждержавної комісії Ющенко—Путін, що пройшло в Євпаторії. Про це повідомляє «Інтерфакс—Україна».

Зокрема, розглядалося питання використання технічних засобів Національного центру управління та випробувань космічних засобів України (Євпаторія, АРК) в російських перспективних наукових проектах з дослідження далекого космосу й насамперед з дослідження Місяця і Марса. Російська сторона дала високу оцінку станові технічних засобів українського центру й запропонувала використовувати їх у російських наукових програмах.

Війна за курсантів триває

Львівська обласна рада вважає рішення про відновлення Інституту сухопутних військ в Одесі протизаконним і вимагає від Прем'єр-міністра України Віктора Януковича і Президента України Віктора Ющенка скасувати відповідну постанову уряду. З такою заявою виступили депутати Львівської облради.

У ній депутати наголошують, що рішення Кабміну позбавлене правових основ і руйнує систему підготовки військових кадрів в Україні. «Повернення навчального процесу курсантів Одеського інституту сухопутних військ зі Львова в Одесу ставить під сумнів статус і саме існування Інституту сухопутних військ України у Львові, створеного 2006 року на базі військового навчального закладу університету «Львівська політехніка», — зазначається в заяві, **передає наш львівський кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

(Закінчення на 4-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Проаналізував списки кандидатів

Ознайомився зі списками кандидатів у депутати до Верховної Ради України, надрукованими в «Голосі України». Та коли проаналізував інформацію і підрахував кількість тих, хто тимчасово не працює, то жахнувся. Майже від кожного блоку та партії таких кандидатів по кілька десятків. Одразу постає запитання: чи варто за таких «безробітних» людей голосувати?

Е. ПРОКОПОВ.

Львів.

Яйця потрапили під ціновий прес

Ціни на яйця до кінця року зростуть майже на третину. Про це на прес-конференції в Києві заявив генеральний директор виробничо-наукового об'єднання «Укрптахопром» Володимир Фролов. «Прогнозуємо, що підвищення ціни до нового року буде до 5—6 гривень за десяток», — сказав В. Фролов. Нині, за його словами, роздрібні ціни коливаються в межах 3,8—4,2 гривні. Серед причин подальшого подорожчання яєць гендиректор «Укрптахопрому» називає скорочення їх виробництва через низьку рентабельність. Як вважає В. Фролов, у поточному році виробництво яєць у країні зменшиться на 500—600 млн. шт., або на 4—5 відсотків порівняно з роком минулим. Він також повідомив, що сьогодні спостерігається скорочення поголів'я курок-несучок, зниження їх продуктивності, **інформує наш оглядач Галина КВІТКА.**

Динамівські зірки

Відкрив свято 80-річчя київського «Динамо» Президент України Віктор Ющенко, якого тепло вітали вболівальники і зірки клубу різних поколінь, котрі вишикувалися на величезній сцені. Глава держави назвав ФК «Динамо» гордістю України. А його нинішнім гравцям, тренерам, керівництву клубу і вболівальникам побажав наступних блискучих перемог.

(Закінчення на 12-й стор.).

На знімку: Віктор Ющенко вітає Григорія Суркіса і Йожефа Сабо.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ **Народні депутати працюватимуть у комітетах, фракціях та округах.**

■ **У понеділок на урядовому порталі відбудеться прес-конференція за участю віце-прем'єр-міністра Олександра Кузьмука.**

■ **Міністр праці та соціальної політики Михайло Папієв дасть прес-конференцію на тему «Нові ініціативи уряду в сфері пенсійного забезпечення».**

■ **Заплановано провести відкрите засідання національної комісії регулювання електроенергетики.**

КОРОТКО

■ **Екс-директора нафтобази «Якимівка» (Запоріжжя), який продав 50 кілометрів нафтопроводу, засуджено на 8 років позбавлення волі зі стягненням на користь держави матеріальних збитків на суму більш як 1 мільйон 200 тисяч гривень, *повідомила прес-служба СБУ.***

■ **До Сімферополя (Крим) з Греції привезено одну з найбільших святинь християнства — часточку Животворящого Хреста, *повідомили у прес-центрі Сімферопольської міської ради.***

■ У НОМЕР

Відсторонення іменем РНБО

6 вересня Президент України Віктор Ющенко своїми указами ввів у дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 вересня про відсторонення від виконання обов'язків міністра транспорту та зв'язку Миколи Рудьковського та міністра з надзвичайних ситуацій Нестора Шуфрича. Контроль за виконанням опублікованих в «Офіційному віснику України» указів Президента покладено на секретаря РНБО Івана Плюща.

Нагадаємо, що після закінчення засідання Ради національної безпеки і оборони В. Ющенко заявив, що М. Рудьковський та Н. Шуфрич «несуть пряму персональну відповідальність за серйозні провали у сферах їхньої компетенції». Зокрема, за словами глави держави, «Рудьковський не вжив ефективних заходів для підвищення безпеки на залізниці, Шуфрич не зміг відповідально зреагувати на численні стихійні лиха, що відбулися останнім часом у багатьох регіонах України». Заступник секретаря РНБО Юрій Продан, коментуючи ці укази, зазначив, що тепер є механізм відсторонення керівників Мінтрансзв'язку та МНС від виконання повноважень. Він також пояснив, що прийняті Радою національної безпеки і оборони рішення про відсторонення керівників Мінтрансзв'язку та МНС від виконання своїх обов'язків є компетенцією РНБО згідно з Конституцією та відповідним законом.

■ БУКВА ЗАКОНУ

Із Конституції України

Стаття 83

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до цієї Конституції вносить пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України, а також відповідно до цієї Конституції вносить пропозиції **щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України.**

Стаття 85

До повноважень Верховної Ради України належить:

12) ... **призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України... звільнення зазначених осіб** з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України.

Стаття 107

Рада національної безпеки і оборони України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

Рішення Ради національної безпеки і оборони України вводяться в дію указами Президента України.

Стаття 113

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також **указами Президента України** та постановами Верховної Ради України, **прийнятими відповідно до Конституції та законів України**.

Стаття 114

До складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністри, **міністри.**

Із Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України»

Стаття 4

Компетенція Ради національної безпеки і оборони України

Відповідно до функцій, визначених цим Законом, Рада національної безпеки і оборони України:

1) розробляє та розглядає на своїх засіданнях питання, які відповідно до Конституції та законів України, Концепції (основ державної політики) національної безпеки України, Воєнної доктрини України належать до сфери національної безпеки і оборони, та подає пропозиції Президентові України щодо:

заходів політичного, економічного, соціального, воєнного, науково-технологічного, екологічного, інформаційного та іншого характеру відповідно до масштабу потенційних та реальних загроз національним інтересам України;

2) здійснює поточний контроль за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони, подає Президентові України відповідні висновки та пропозиції.

Із Закону України «Про Кабінет Міністрів України»

Стаття 9

Призначення на посаду членів Кабінету Міністрів України

1. **Члени Кабінету Міністрів України,** крім Міністра оборони України і Міністра закордонних справ України, **призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України...**

Стаття 19

Припинення повноважень членів Кабінету Міністрів України

1. Повноваження членів Кабінету Міністрів України припиняються у разі припинення повноважень Кабінету Міністрів України.

2. Повноваження членів Кабінету Міністрів України припиняються Верховною Радою України також у таких випадках:

1) у разі звільнення з посади за поданням Прем'єр-міністра України;

2) за заявою про відставку члена Кабінету Міністрів України;

3) у разі неможливості виконання повноважень за станом здоров'я, що підтверджується медичним висновком, наданим медичною комісією, утвореною спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

4. Рішення Верховної Ради України про припинення повноважень члена Кабінету Міністрів України приймається у формі постанови більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Олександр МОРОЗ:
«Дострокові вибори — авантюра, що не дасть користі суспільству»

(Початок на 1-й стор.).

Голова Верховної Ради підкреслював, що прибув до Іллічівська не для участі в передвиборній кампанії, а для того, щоб зустрітися з народом, дізнатися думку людей про дострокові вибори в парламент, розповісти про останні його рішення.

— Дострокові вибори — політична авантюра, що не дасть користі суспільству, — заявив Олександр Мороз.

Він повідомив, що нині у Верховній Раді зареєстровано законопроект, відповідно до якого прийняття змін до Конституції України Президентом України підписуватися не будуть, і вето на цей закон накласти не можна.

Також Олександр Мороз зробив заяву про те, що Конституційний Суд України прийняв на розгляд проект закону про скасування недоторканності Президента і депутатів Верховної Ради.

Олександр Мороз висловив тверду думку, що Конституційний Суд прийме позитивне рішення з цього проекту рішення, бо він не суперечить ст. 156 і ст. 157 Конституції України. За його словами, Верховна Рада на черговій сесії, тобто після лютого, може розглянути цей документ і 300 голосами скасувати недоторканність депутатів і Президента. Водночас Мороз висловив сумнів, що «Наша Україна — Наша самооборона» і БЮТ підтримають цей проект закону, які нині збирають підписи для скасування депутатської недоторканності.

Голова Верховної Ради розповів, що застрільники й ініціатори дострокових парламентських виборів уводять громадян України в оману своїми гаслами, маніпулюють сподіваннями людей і не думають про те, як виконувати свої передвиборні обіцянки.

Іллічівці не раз зверталися до Мороза з проханням прочитати свої вірші. Що Олександр Олександрович із задоволенням і робив — на зустрічі з викладачами міста він прочитав свої вірші, а школярам були подаровані поетичні збірки Мороза «Кують зозулі».

І ще одна незапланована зустріч відбулася в Голови Верховної Ради. Під час спілкування з членами колективу органу самоорганізації населення «Кондомініум» до нього звернулося молоде подружжя з проханням дати благословення у велике життя. Напутні побажання Мороза молодятам пролунали по-батьківськи тепло і зворушливо.

На думку Олександра Мороза, Іллічівськ сьогодні одне з міст України, що найдинамічніше розвиваються, а міський голова повний кавалер ордена «За заслуги» Валерій Хмельнюк не покладаючи рук трудиться для процвітання територіальної громади.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

КС обіцяє не обслуговувати інтереси гілок влади

■ ВИБОРИ—2007

Конституційний Суд України не обслуговуватиме інтереси гілок влади чи політичних сил, а виключно виконуватиме функції, покладені на нього Конституцією. Про це заявив глава КСУ **Андрій Стрижак** під час зустрічі з членами передвиборної місії Спеціального комітету Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) з питань спостереження за достроковими виборами в Україні.

Як повідомили в прес-службі КС, у ході зустрічі було обговорено ситуацію, що склалася в даний момент довкола роботи суду. Глава місії Ганне Северинсен поцікавилася результатами роботи КСУ й умовами, в яких йому доводиться працювати. А. Стрижак підкреслив, що діяльність єдиного в Україні органу конституційної юрисдикції слід оцінювати не лише за кількістю рішень, оголошених у залі засідань, а й за процесуальними рішеннями — ухвалами, прийнятими судом у ході розгляду справ.

* * *

Уже надруковано більше двох мільйонів виборчих бюлетенів. Про це повідомив журналістам заступник голови Центральної виборчої комісії **Андрій Магера**. За його словами, бюлетені почали друкувати не для окремого регіону, а для всіх. Попереднє замовлення зроблено на 38,5 млн. штук. Представник ЦВК уточнив, що, найімовірніше, кількість надрукованих бланків буде меншою, ніж замовлення. Відповідно до законодавства, друкується на 2% бюлетенів більше, ніж загальна кількість виборців.

* * *

Партія регіонів розпочала на майдані Незалежності в Києві збирання підписів на підтримку всеукраїнського референдуму. Як повідомили в прес-службі Партії регіонів, одночасно підписи збиратимуть також у Харкові, Сімферополі, Донецьку, Одесі й Полтаві.

На референдумі, що його ініціюють регіонали, громадянам України запропонують відповісти на три запитання: 1. Чи згодні ви, щоб державними мовами в Україні були українська та російська? 2. Чи згодні ви, щоб глави районних і обласних державних адміністрацій обиралися громадянами України? 3. Чи згодні ви, щоб Україна була державою, яка не бере участі у військових блоках?

* * *

Якщо правильно побудувати аграрний комплекс в Україні, держава стане аграрним Кувейтом. Про це заявила лідерка БЮТ **Юлія Тимошенко**, перебуваючи у Хмельницькій області. Як повідомляє прес-служба БЮТ, Ю. Тимошенко підкреслила, що Україна має 32 мільйони гектарів найкращої в світі землі. На її думку, якщо 8 млн. гектарів використовувати для вирощування культур, з яких можна робити біопаливо, в Україні буде повністю вирішено енергетичну проблему.

* * *

Лідер Комуністичної партії України **Петро Симоненко** вважає, що в державному бюджеті на 2008 рік слід збільшити цільові витрати на підтримку потерпілих від аварії на Чорнобильській АЕС. Як повідомляє прес-служба КПУ, про це П. Симоненко заявив під час зустрічі з виборцями Коростеня (Житомирська область). Лідер КПУ також підкреслив, що нині програма підтримки «чорнобильців» опинилась під загрозою, але пообіцяв реалізувати її в разі перемоги на виборах своєї політичної сили.

* * *

Блок «К. У. Ч. М. А.» вважає головним стратегічним партнером України Росію і виступає за ліквідацію інституту президента. «Ми вважали, вважаємо і вважатимемо нашим основним стратегічним партнером Росію. Нам потрібно відновити ті відносини, що були в України з Російською Федерацією до 2005 року», — заявив на прес-конференції в Києві лідер блоку «К. У. Ч. М. А.», народний депутат попередніх скликань **Олександр Волков**. Він відзначив, що його політична сила виступає за те, щоб в Україні було реалізовано модель парламентської республіки й ліквідовано інститут президента, а також за прийняття закону, відповідно до якого глави місцевих районних і обласних держадміністрацій не призначаються президентом, а обираються народом.

* * *

За інцидентом довкола печаток партії «Пора» порушено кримінальну справу. Про це повідомив на прес-конференції заступник міністра внутрішніх справ **Василь Боднар**. За його словами, кримінальну справу порушено 3 вересня Печерським районним управлінням МВС за фактом крадіжки печатки (стаття 358 Кримінального кодексу України), і зараз ведеться розслідування.

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Битва референдумів

У вівторок відбулося відкриття четвертої сесії Верховної Ради п'ятого скликання. Однак опозиція проігнорувала запрошення, і у залі зареєструвалося 269 народних обранців. У цей день парламент розглянув кілька законопроектів, пов'язаних із скасуванням депутатських пільг і привілеїв, а також обмеженням недоторканності посадових осіб, в тому числі народних обранців.

Цього самого дня пройшло засідання Ради національної безпеки й оборони, яка рекомендувала Кабінету Міністрів звільнити з посад Миколу Рудьковського та Нестора Шуфрича, які обіймають посади міністра транспорту і зв'язку та міністра з питань надзвичайних ситуацій. У свою чергу, прем'єр Віктор Янукович назвав рішення РНБО «політичним» і сказав, що захищатиме своїх міністрів. Натомість у четвер Президент України Віктор Ющенко своїми указами звільнив обох міністрів із посад.

Власне, ці кроки і дії як президентської, так і прем'єрської команд свідчать про те, що парламентські перегони досягли свого піку і переходять у «найгострішу фазу». Ще одне свідчення цього — початок збору підписів Партією регіонів для проведення всеукраїнського референдуму. «Регіонали» запропонували винести на референдум три питання: про надання російській мові статусу другої державної, про прямі вибори глав областей і районів, про постійний позаблоковий статус країни.

Схоже, різні політичні сили охопила «референдумна сверблячка». Приклад показав Блок Юлії Тимошенко, який хотів провести загальнонародний плебісцит водночас із парламентськими виборами. Проте Центральна виборча комісія відмовилася реєструвати ініціативні групи. Та й глава держави не підтримав лідера блоку. Щоправда, Віктор Ющенко згодом у День незалежності запропонував скликати Національну конституційну раду та винести результати її творчості на суд громадян.

Хоч би як там було, але все це може свідчити про одне: ті сили, які ініціюють проведення всеукраїнських референдумів, невпевнені у своїй абсолютній перемозі і шукають будь-які — у тому числі за допомогою референдуму — можливості, щоб наростити свій електоральний урожай 30 вересня.

Володимир КОРОЛЮК.

Кадровий акорд у Дніпропетровській ОДА

■ САМОВРЯДУВАННЯ

У понеділок наприкінці робочого дня секретар Ради національної безпеки та оборони України Іван Плющ у залі колегії облдержадміністрації у вузькому колі місцевих державних чиновників і кількох представників ЗМІ зачитав укази Президента України про звільнення з посади голови Дніпропетровської облдержадміністрації Надії Дєєвої, виведення її зі складу Ради національної безпеки та оборони і призначення тимчасового виконувача обов'язків голови — тридцятидворічного Віктора Бондаря, заступника глави секретаріату Президента України. Характерно, що на цьому «засекреченому» політичному дійстві обласна рада не була представлена її керівництвом, що не може не дивувати.

Підставою для такої адміністративної зміни, за словами Івана Степановича, стала особиста заява Надії Дєєвої ще місяць тому про звільнення за власним бажанням.

Віктор Бондар був небагатослівним і наголосив, що, незважаючи на зміну керівництва, на належному рівні залишиться не лише соціально-економічна політика, а й значно зросте її питома вага у загальнодержавних здобутках України. Тому, на його думку, слід зберегти все краще, що надбано, і плідно працювати на примноження усіх успіхів. Судячи з такої прагматичної орієнтації, будуть і нові кадрові зміни в керівництві ОДА. Тільки звідки їх привозити? Невже знову, як у недавні часи, — з печерських пагорбів?..

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Постанова Верховної Ради України

Про внесення зміни до календарного плану проведення четвертої сесії Верховної Ради України п'ятого скликання

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміну до календарного плану проведення четвертої сесії Верховної Ради України п'ятого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 19 червня 2007 року, стосовно роботи парламенту у вересні 2007 року, передбачивши тижні з 10 по 14 вересня та з 17 по 21 вересня для роботи народних депутатів України в комітетах і фракціях.

2. Голові Верховної Ради України в період з 10 по 21 вересня 2007 року забезпечити підготовку та проведення за пропозицією Погоджувальної ради депутатських фракцій у Верховній Раді України додаткових (позачергових) пленарних засідань Верховної Ради України з розглядом на них невідкладних соціально-економічних та політичних питань, у тому числі проекту Закону України про Державний бюджет України на 2008 рік та пов'язаних з ним питань.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ, 4 вересня 2007 року.
№1250-V.

Постанова Верховної Ради України

Про включення до порядку денного сесії Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб і про його направлення до Конституційного Суду України

Відповідно до глави 25 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє** :

1. Включити до порядку денного четвертої сесії Верховної Ради України п'ятого скликання питання про законопроект про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб (реєстр. № 4058).

2. Законопроект про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб (реєстр. № 4058) направити до Конституційного Суду України для одержання висновку щодо відповідності законопроекту вимогам статей 157 та 158 Конституції України (додається).

3. З метою забезпечення додержання конституційної процедури, визначеної розділом XIII Конституції України «Внесення змін до Конституції України», включити до порядку денного наступної чергової (п'ятої) сесії Верховної Ради України п'ятого скликання питання про прийняття Закону України про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб (реєстр. № 4058).

4. Запропонувати Конституційному Суду України визнати розгляд законопроекту про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб (реєстр. № 4058) невідкладним і надати висновок щодо цього законопроекту до 1 листопада 2007 року.

5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ, 4 вересня 2007 року.
№1253-V.

ЗАКОНОПРОЕКТ

Про внесення змін до Конституції України щодо гарантії недоторканності для окремих посадових осіб

Верховна Рада України **постановляє** :

1. Частини першу і третю статті 80 та частину першу статті 105 Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст. 141; 2005 р., № 2, ст. 44) виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з 20 лютого 2008 року.

Голова Верховної Ради України

Наша країна — явище космічне

■ ТОЧКА ЗОРУ

На запитання «Голосу України» відповідає поет, композитор, громадський діяч, депутат Верховної Ради другого скликання Микола ГОРБАЛЬ.

1. Як ви оцінюєте нинішню політичну ситуацію?

2. Хто, на вашу думку, переможе на дочасних парламентських виборах?

3. Чи буде сформована коаліція у парламенті шостого скликання?

4. Що очікує Україну, якщо парламент шостого скликання так і не запрацює?

1. Усе, що нині відбувається в країні, це абсолютно нормальні процеси, для того, щоб викристалізувалося врешті-решт найкраще у нашому етносі. Цьому сприятимуть і вибори, які мають відбутися. Вони виносять на поверхню багато негативу. Але кожен депутат, який прийде у наступну Верховну Раду, вже знатиме, що не можна продаватися, що це аморально і, рано чи пізно, це стане відомим. Усі катаклізми спонукають етнос до очищення, і це абсолютно нормальний, позитивний процес.

Попри все, вважаю, що в Україні прекрасне майбутнє. Дякувати Богу, в нас вигідне геополітичне розташування (прийде час і це буде поціновано), прекрасні землі, трудолюбивий народ. Коли-небудь все це має реалізуватися. Коли зустрічаюся із підростаючим поколінням, думаю: «Як багато в нас цікавої і мудрої молоді! Ну, зрештою, вона ж не може не змінити обличчя України». Нещодавно повернувся з-за кордону, де чимало українців. Знаєте, вони помітно там виділяються — працьовитістю, дотепністю, здібностями, тим, що вміють себе реалізувати. Поки що їхній інтелект працює на інші країни, але недалекий той час, коли вони будуть потрібніші Україні. Цікаво, що іноді тут, на Батьківщині, люди не зважають на мову, а на чужині ідентифікують себе українцями, починають вивчати рідний говір.

2. Переможе правда. Дедалі важче буде лукавити політикам. Нині побутує думка, що політика — брудна справа. До певної міри це так. Свого часу я вийшов із партії, бо побачив, що ми стаємо залежні. Потрібні були гроші, тому виникла потреба в когось їх просити, отже, комусь продаватися. Це було проти моїх принципів. Я не хочу ні від кого залежати. Для мене, приміром, Партія регіонів — це ніяка не партія, а радше акціонерне товариство. Бо всюди у світі партія уособлює певну ідеологію розвитку країни (наприклад, консервативна —спирається на національні традиції, ліберальна — їх ігнорує тощо), а в «регіонах» люди зібралися за своїми комерційними інтересами, вони мають спільні корпоративні цілі. І в мене створюється враження, що вони можуть набрати найбільше голосів. Хоч я ніколи не був би в цій партії. Вже тому, що для мене нація і її духовність завжди були на першому місці. До того ж на цю партію ставлять країни, які воліли би, щоби України взагалі не було як такої.

3. Боюся, що жодна із партій сама не набере голосів, необхідних для створення більшості, тому змушена буде йти на формування коаліції. Чи буде така само продажність, як на минулих виборах? Не думаю, але завжди може спрацювати людський чинник.

«Помаранчева» коаліція могла домовитися ще торік. Якби одразу дали Олександрові Морозу очолити парламент, Юлії Тимошенко бути прем'єром (їй це добре вдається) і Віктор Ющенко залишався би Президентом, це було б ідеально, і не було б тих проблем, що маємо зараз. Я сподіваюся, що ті помилки і спотикання, які пережили «помаранчеві», дадуть їм урок. Думаю, коаліція буде такою, яку очікували на минулих виборах. Юлія Тимошенко, як принциповий і найсимпатичніший політик, може набрати найбільше голосів серед «помаранчевих». Буде у парламенті й В'ячеслав Кириленко з Юрієм Луценком, і складеться приблизно така сама картина, як торік. Але тоді два місяці шукали, де притулити Петра Порошенка... Можливо, він добрий комерсант і кум Президента, але ж не можна ставити на карту долю країни задля посади для однієї особи! Сподіваюся, Президент зробить належні висновки і щодо ставлення до Юлії Тимошенко. Подивіться, як гарно працює Михайло Саакашвілі з головою парламенту — жінкою! Це при тому, що Грузія в дуже важких умовах (конфлікт з Росією — агресивною державою, яка не любить, коли її сателіти стають незалежними). Тандем Ющенко—Тимошенко міг би бути нічим не гіршим.

4. Україна не якась партія, це явище космічне. Тож навіть якщо коаліцію не буде сформовано, з нашою країною нічого не станеться. Багато з нинішніх партій не буде, а Україна залишиться. Уже виросло ціле покоління дітей, які народилися за незалежності. Прийде час, коли українською мовою пишатимуться навіть ті, хто нині нею не говорить. Юнь України не матиме тих комплексів, що мають їхні батьки, які стали «совками»... Якщо не запрацює цей парламент, є закон. Щоправда, доведеться знову витрачатися... Але, гадаю, до цього не дійде, бо буде сформовано більшість із демократичних сил (маю на увазі «Нашу Україну» і БЮТ, а можливо, до них додасться і націоналістична «Свобода»). Я вірю, що все буде добре.

Записала Надія СМІЯН.

■ ВИБОРИ-2007

Перелік громадських організацій, яким надано дозвіл мати офіційних спостерігачів під час позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року

№ з/п	Назва	Територія, на якій надано дозвіл громадській організації мати офіційних спостерігачів	Постанова Центральної виборчої комісії, якою надано дозвіл громадській організації мати офіційних спостерігачів
1.	Всеукраїнська громадська організація "Інститут Адвокасі"	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 6 серпня 2007 року № 73
2.	Всеукраїнська громадська організація "Комітет виборців України"	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 13 серпня 2007 року № 103
3.	Громадська організація "Товариство випускників Фізико-технічного інституту "Оплот"	На території Дніпропетровської області	Постанова Центральної виборчої комісії від 15 серпня 2007 року № 111
4.	Громадська організація "Чернігівський громадський комітет захисту прав людини"	На території міста Чернігова	Постанова Центральної виборчої комісії від 16 серпня 2007 року № 124
5.	Всеукраїнська молодіжна громадська організація "Демократичні перетворення України"	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 17 серпня 2007 року № 136
6.	Запорізька обласна організація "Виборці за чесні вибори"	На території Запорізької області	Постанова Центральної виборчої комісії від 17 серпня 2007 року № 137
7.	Федерація професійних спілок України	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 18 серпня 2007 року № 142
8.	Молодіжна громадська організація "Асоціація молодих реформаторів"	На території Волинської області	Постанова Центральної виборчої комісії від 21 серпня 2007 року № 159
9.	Чернівецьке обласне громадське об'єднання "Буковинський центр виборчих технологій"	На території Чернівецької області	Постанова Центральної виборчої комісії від 21 серпня 2007 року № 160
10.	Всеукраїнська громадська організація "Фонд сприяння демократичним виборам"	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 21 серпня 2007 року № 161
11.	Спілка української молоді в Україні	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 23 серпня 2007 року № 196
12.	Дніпропетровська обласна громадська організація "Народний контроль"	На території Дніпропетровської області	Постанова Центральної виборчої комісії від 23 серпня 2007 року № 197
13.	Громадська організація "Всеукраїнська Спілка "Берегиня України"	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 05 вересня 2007 року № 315
14	Всеукраїнське громадське об'єднання "НОВА ГЕНЕРАЦІЯ"	На території України	Постанова Центральної виборчої комісії від 06 вересня 2007 року № 321

НОВИНИ
СУБОТА, 8 ВЕРЕСНЯ 2007 ■ № 160 (4160)

Унаслідок сильних дощів на Дніпропетровщині підтоплено 29 будинків, два з яких зруйновані *(Укрінформ)*

Уряд домовився з американським інвестиційним фондом EDRFI про виділення 6,3 мільярда євро на проект будівництва нового житла на місці будинків, що прослужили більш як 50 років, *повідомив заступник міністра житлово-комунального господарства Олександр БЕЛЯНСЬКИЙ*

■ У НОМЕР

Сезонне зниження

У серпні інфляція становила 0,6 відсотка, від початку року — 6,2.

Уповільнення інфляції проти липня (1,4 відсотка) зумовило передусім здешевлення овочів на 19,2 відсотка, зокрема картоплі —на 25,2 відсотка, фруктів — на 9 та цукру — на 3 відсотки.

Поза тим, за повідомленням Держкомстату, прискорилося зростання цін на олію (до 17,2 відсотка), тваринні жири (до 20,6 відсотка), на м'ясо та м'ясопродукти (до 7,4), молоко (до 5,1).

Як зазначає Держкомстат, стосовно серпня минулого року споживчі ціни в Україні зросли на 14,2 відсотка, тоді як за підсумками липня цей показник становив 13,5 відсотка.

Нагадаємо, в серпні 2006 року інфляція становила 0, у січні—серпні — 3,8 відсотка.

Зазначимо, що уряд через міністра фінансів Миколу Азарова підтверджує свій річний (грудень до грудня) прогноз інфляції на рівні 7,5 відсотка.

Учнівська «Газель»

Хмельниччина. Учні Приворотської школи I—III ступенів їздять на уроки на власній «Газелі», яку вручили керівники району за фінансової підтримки облдержадміністрації. Тут навчаються 142 дітей, і 54 із них треба добиратися до школи з сусідніх сіл, **повідомляє Віра ШПИЛЬОВА.**

Миколаївщина. Хлопці та дівчата з чотирьох шкіл сіл Прибузьке, Лимани, Лупарєво і Галицинівка, що в Жовтневому районі, одержали новий шкільний автобус від Миколаївського глиноземного заводу. Автобус придбаний у рамках Програми соціального партнерства НГЗ, компанії RUSAL і Жовтневої районної ради, **повідомляє Олена ІВАШКО.**

Війна за курсантів триває

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо, у 2005 році Міноборони вирішило закрити Одеський інститут сухопутних військ до 2007 року і перевести його на базу Львівського військового інституту Національного університету «Львівська політехніка». 30 серпня 2006 року Кабмін реорганізував Одеський інститут сухопутних військ, створивши військовий інститут на базі Одеського національного політехнічного університету. Майно і земельні ділянки інституту були залишені в управлінні Міністерства оборони без права відчуження.

У січні минулого року під час робочого візиту до Одеси, Голова Верховної Ради Олександр Мороз повідомив, що відправив у Кабмін листа, в якому просить захистити інтереси держави під час розподілу будинків і споруд Одеського інституту сухопутних військ. І висловив сподівання, що це майно буде передано Міністерству освіти і науки України. Тоді ж глава оборонного відомства виступив проти цього, назвавши заяву Олександра Мороза «некомпетентною».

Приїхавши восени минулого року на церемонію присяги, Анатолій Гриценко зізнався: рішення про створення єдиного Інституту сухопутних військ України і переїзд курсантів до Львова далося непросто. Він не хотів би, щоб це рішення сприймалося як перемога Львова над Одесою. На думку міністра, це перемога здорового глузду і переконливих аргументів.

Однак у самому Львові скептиків з приводу цього рішення виявилося не менше, ніж в Одесі. Казали, мовляв, час покаже. І ось нещодавно віце-прем'єр-міністр Олександр Кузьмук заявив, що Кабінет Міністрів 5 вересня прийняв рішення про поновлення роботи і навчального процесу в Одеському інституті сухопутних військ. За його словами, уряд доручив Міністерству оборони вжити заходів для поновлення навчального процесу в інституті на кафедрах і факультетах, що функціонували до ухвалення рішення про його ліквідацію. Із Львівського військового інституту імені гетьмана Сагайдачного повинні були повернутися додому майже 300 курсантів третього і четвертого курсів. Однак міністр оборони Анатолій Гриценко запевнив, що перебазування не буде, оскільки постанова незаконна і нелогічна. Президент її заблокує.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Теплі слова до свята

Фото Миколи МАГДИЧА.

Народний депутат Верховної Ради України Іван Вернидубов **(на знімку)** на правах давнього і доброго знайомого прийшов привітати з професійним святом працівників ВАТ «Севастопольгаз». І хоча Іван Васильович за фахом юрист, проте до газової галузі має безпосереднє відношення: за роки своєї депутатської праці він зумів у Севастополь залучити більше двох з половиною мільйонів гривень бюджетних коштів, що були витрачені на забезпечення природним газом не тільки городян, а й мешканців Балаклави, Інкермана, Північної сторони, приміських селищ і сіл.

Інвалідам праці — збільшену пенсію

На цьому наполягає Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України. Днями разом із Спілкою шахтарів—інвалідів України було обговорено зміни до чинного законодавства стосовно соціальної захищеності постраждалих на виробництві.

Пропонується відраховувати страхові внески до Пенсійного фонду, щоб створити рівні умови для потерпілих на виробництві по відношенню до здорових працівників. Тобто після досягнення інвалідами праці пенсійного віку вони зможуть скористатися правом виходу на пенсію як всі — відповідно до закону про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування. Наразі інваліди праці отримують 150 гривень пенсії, тоді як інваліди із загального захворювання щонайменше 410 гривень.

При виконавчій дирекції фонду буде створено постійно діючу дорадчу групу, яка, зокрема, розроблятиме законопроект про статус потерпілого на виробництві.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Початкова школа у нових стінах

Низкою приємних сюрпризів для дітей розпочався новий навчальний рік у Березнівському районі на Рівненщині. Тут відремонтовано й приведено в порядок усі школи. Адже освіта, за словами голови Березнівської районної ради Миколи Мельника, є пріоритетом — на неї виділяється 40 відсотків коштів районного бюджету.

У селі Бистричі за кошти районного бюджету (близько 600 тисяч гривень) проведено реконструкцію і ремонт колишнього дитсадка під комплекс «дитячий садок — початкова школа». Це не лише створило місця для малюків (колишній садочок десять років не працював), а й «розвантажило» місцеву середню школу: учні перших і других класів тепер перейшли в інше приміщення. Умови для дітей — чудові, не порівняти з тими, які були у старій початковій школі, побудованій ще після війни.

— Чотири нові класні кімнати і клуб одержали до першовересня й учні Березнівського агротехнічного ліцею, — розповідає Микола Мельник. — Відтак ліцеїсти, переважно діти-сироти, напівсироти, діти з малозабезпечених родин, мають гарні умови для відпочинку і навчання.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

■ ФОТОФАКТ

У Києві аферисти збирали гроші, прикриваючись нібито благословенням Предстоятеля Української Православної Церкви Московського Патріархату, Блаженнішого Володимира.

Фото Максима БРУСНИКИ (Укрінформ).

Весіль не буде

Щоб запобігти спалахам інфекційних захворювань у навчальних закладах обласного центру, Черкаська міська санепідеміологічна станція заборонила здавати в оренду для проведення масових заходів шкільні приміщення. Якщо директор школи порушить заборону і дозволить справляти поминки чи святкувати весілля у шкільній їдальні — матиме справу з прокуратурою.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Річниця — під прапором міста

Із сьомого по дев'яте вересня в Житомирі святкують 1123-тю річницю з часу заснування міста. Урочистості вперше проходять під прапором міста, який міськрада затвердила в останній день перед святами. Дві білі смуги ділять полотнище на чотири прямокутники: два з яких синього і два — жовтого кольорів. А на перетині білих смуг — герб Житомира, що зображає відкриту міську браму.

Олексій КАВУН.

Усі кримські пляжі будуть платні

На засіданні уряду автономії відхилено пропозиції зробити вільним доступ на переважну більшість пляжів півострова. На думку кримської влади і керівників оздоровниць, відкривати пляжі пансіонатів і санаторіїв не можна, бо це значно погіршить умови перебування на них, негативно позначиться на їх стані та пляжному сервісі. Зазначено й таке: хоча напередодні курортного сезону підприємства вклали в реконструкцію й облаштування рекреаційних територій узбережжя 50 мільйонів гривень, проте практично на жодному із пляжів улітку не додержувалися санітарних норм. За ними на кожного пляжника має припадати не менше п'яти метрів території, але місця для масового купання й засмаги були перевантажені щонайменше учетверо, а загалом у десять, а то й п'ятнадцять разів. Про чистоту пляжів за такого скупчення людей говорити не доводиться. А прикрий підсумок літа такий: у хвилях загинуло 49 курортників, десять стали жертвами водних атракціонів. Поки що лише феодосійська міська влада пообіцяла до наступного курортного сезону навести порядок у цьому бізнесі й відвести для водних атракціонів окрему акваторію.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Встановлено авторство скандального сюжету

Скандальний відеосюжет з уроку допризовної підготовки, показаний перед Днем знань на каналі ICTV у програмі «Свобода слова», було знято в Івано-Франківській школі-ліцеї №23. Нагадаємо, в ньому було показано, як офіцер веде урок, а в цей час учні імітують статевий акт. Сюжет «опізнав» заступник директора з виховної роботи цього навчального закладу Олександр Коченаш. «У сюжеті дійсно були учні нашої школи, з різних класів. Це травень 2003 року. Очевидно, це були консультації перед стрільбами, — згадує Олександр Володимирович. — Учитель військової підготовки, нині покійний Віталій Тимофійович Маргініч, був літньою хворою людиною. Того року він помер». За словами Олександра Коченаша, зняв це відео тодішній одинадцятикласник, а нині працівник правоохоронних органів. Відповідний лист з поясненням тієї ситуації школа вже спрямувала до міського управління освіти.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

В Ялті інтенсивно забудовується прибережна зона — зводяться елітні готелі і пансіонати, санаторні комплекси, торгові центри, котеджі.

Центр Івано-Франківська стане майданчиком народних ремесел

На вихідні на центральній площі Івано-Франківська втретє проходитиме Всеукраїнський фестиваль народного прикладного мистецтва «Карпатський вернісаж». Понад 200 народних умільців майже з усіх регіонів країни, а також гості з Росії демонструватимуть на ньому традиційні народні ремесла. Загалом буде представлено близько 40 їх видів — різьба по дереву, ткацтво, вишивка, писанкарство, гончарство, лозоплетіння, ліжникарство тощо. Мета фестивалю — популяризація унікальних традицій та культури нашої держави. Цей фестиваль також неофіційно отримав статус родинного, бо, як правило, на нього приходять цілі сім'ї, зодягнуті відповідно до події в національні вбрання.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

У Луганськ з'їхалися майстри графіті

Сьогодні в Луганську відбудеться перший всеукраїнський антифашистський фестиваль графіті «Кольори Свободи». Його учасниками стануть художники Луганської області, а також Києва, Запоріжжя, Одеси, Криму, Харкова, з'їдуться любителі цього виду мистецтва з усієї Луганщини.

Місцем проведення Луганськ обрано не випадково: у ньому проживають представники 117 національностей. Організатори акції — виконком Луганської міськради і крайова організація політичної партії «Велика Україна» — вважають, що фестиваль допоможе в справі патріотичного виховання молоді. За його підсумками буде організовано віртуальну фотовиставку на сайтах Луганської міської ради, «Великої України» і новинному порталі культури «Тиск світла».

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Після Путіна

Напередодні парламентських і президентських виборів у Росії склався потужний центр впливу, що не бажає змін. Російське процвітання, в основі якого лежать астрономічні ціни на нафту і газ, може зберегти команда нинішнього президента РФ Володимира Путіна — прем'єр Михайло Фрадков, губернатор Санкт-Петербурга Валентина Матвієнко і віце-прем'єр Сергій Наришкін. Ну а наступником стане, найімовірніше, нинішній перший віце-прем'єр Сергій Іванов. Усі нитки державних монополій, а отже, грошові потоки контролює сьогодні цей виходець із російських спецслужб.

Водночас російський великий бізнес має свої види на те, кому бути наступником Путіна. Великі бізнесмени не бажають політичної консервації, а чекають на прихід до Кремля політика, котрий буде прихильником так званої «моделі Петра I», тобто повернення до демократичних цінностей, але з жорстким державним менеджментом. Приміром, повпред президента на Кавказі Дмитро Козак або керівник російських залізниць Володимир Якунін.

Експерти зазначають, що Володимир Путін і після своєї відставки залишиться одним із найвпливовіших політиків у країні. Можливо, він очолить одну з державних монополій. Наприклад, «Газпром».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Вінниціанський фестиваль присвячено Яковченку

Ретроспективним показом українських кінокомедій, присвяченим народному артисту Миколі Яковченку, розпочинається сьогодні фестиваль комедійного кіно «Вінниціанський фестиваль». 16 із 120 надісланих стрічок члени оргкомітету відібрали для конкурсного показу, що триватиме протягом тижня в кінотеатрі «Родина». Крім того, конкурсні стрічки демонструватимуть у навчальних закладах міста та на місцевих телеканалах. За призи змагатимуться автори фільмів з Росії, Білорусі, Молдови, Ізраїлю та України.

— Смішного, доброго кіно на екранах нині дуже мало, — каже координатор проекту, директор Вінницького палацу мистецтв «Зоря» Євген Майданик. — Ми вирішили частково заповнити цю прогалину і були приємно вражені великою кількістю заявок на участь у ньому: лише росіяни надіслали майже 40 фільмів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

■ ФОТОФАКТ

У Києві відкрито Музей історії туалетів.

Фото Наталі ЧУБЕНКО (Укрінформ).

На концерті в Одесі Лоліта створила образ п'яної жінки

На гала-концерті, присвяченому 213-й річниці з дня заснування Одеси, стався скандал. Вести концерт організатори свята запросили відому артистку Лоліту Мілявську, яка свого часу починала творчий шлях в Одеській державній філармонії. Однак після двох-трьох номерів у її виконанні співачка зникла зі сцени, а вести святковий концерт став народний артист України Микола Свидюк. Чому ж зникла Лоліта? З самого початку було видно, що поп-зірка була, якщо не добряче «піддавши», то напідпитку — точно. Вона вкладалася на сцені, намагалася жонглювати мікрофонною стійкою, обливала себе водою і вимовляла такі слова, від яких червоніли навіть чоловіки.

Пізніше Мілявська стала стверджувати, що, мовляв, відсторонили її від ведення концерту з політичних мотивів. Нібито організатори свята категорично заборонили їй говорити про пам'ятник Катерині II, Президента, майбутні парламентські вибори.

Заступник одеського міського голови Тетяна Фидірко каже: «Весь талант Мілявської пішов на те, щоб із максимальною вірогідністю створити на сцені образ жінки, що перебуває в стані сильного алкогольного сп'яніння і зовсім втратила контроль над собою. Надання події політичного забарвлення — не більш як незграбна спроба співачки виправдати свою поведінку».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ СВІТ КОРОТКО

США — ПОЛЬЩА

Угода по ПРО не за горами?

Представники Вашингтона і Варшави за підсумками першого дня переговорів заявляють, що наблизилися до укладання угоди про розміщення елементів американської системи протиракетної оборони (ПРО) на польській території. «Я думаю, що протягом двох або трьох місяців ми зможемо підписати документ», — заявив заступник міністра закордонних справ Польщі Вітольд Ващиковський. За його словами, переговори стосуються «дуже складних правових питань, включаючи питання, пов'язані з доступом і функціонуванням бази».

АЛЖИР

Терорист-смертник забрав 15 життів

До 15 осіб зросла кількість загиблих унаслідок потужного вибуху, що пролунав на сході Алжиру, 74 людини було поранено. Терорист-смертник пустив у хід вибуховий пристрій за 45 хвилин до прибуття в місто президента країни Адельазіза Бутефліки. Поки що ніхто не взяв на себе відповідальність за те, що сталося.

У пам'яті громадян 33-мільйонної північноафриканської арабської країни ще свіжі трагічні події 11 квітня цього року, коли в результаті терактів в алжирській столиці загинуло 33 особи і більш як 220 одержали поранення. Відповідальність за ті злочини взяла на себе Організація Аль-Каїда в країнах ісламського Магрибу.

ЯПОНІЯ

Тайфун «Фітоу» накрив країну

Одна людина загинула, троє пропали безвісти, десятки одержали поранення — в Японії бушує потужний тайфун «Фітоу». В префектурі Нагано загинув 76-річний пенсіонер після того, як йому на голову впало дерево. У річці Тамагава, що вийшла з берегів, у столичному передмісті Кавасакі опинилися шість туристів. Троє врятовано, решту вважають зниклими безвісти. Крім того, поранення різної тяжкості одержала щонайменше 31 особа. До того ж тропічний циклон порушив транспортне сполучення на небі, у морі й на землі: скасовано майже 300 авіарейсів, припинено рух швидкісних потягів, з перебоями також працюють інші види електричок, включаючи поїзди столичного метро.

НІМЕЧЧИНА

Німці переходять в іслам

Відповідно до інформації міністерства внутрішніх справ Німеччини, майже 17 тисяч німців щорічно переходять з католицької релігії в іслам. Основними причинами зміни релігії є шлюб з мусульманами, а також свідоме прийняття мусульманських цінностей. У зв'язку з випадками загрози терористичних атак, що пачастішали, подібна статистика видається такою, що лякає.

Гірники держпідприємства «Волиньвугілля» вимагають скасувати наказ Мінвуглепрому про продаж об'єктів соціальної сфери, що належать їхньому підприємству *(Укрінформ)*

Українські школярі здобули на XIX Міжнародній олімпіаді з інформатики, що відбулася в Загребі (Хорватія), золоту, срібну ті дві бронзові медалі *(Укрінформ)*

«Рай» для перекотиполя

У ширшій Європі нам дісталася роль хвіртки. Україна вже не окраїна, а останній форпост на шляху «з азіатів у європейці». Через неї пролягає один з п'яти основних транскордонних маршрутів нелегальної міграції до ЄС. Щороку наші рубежі штурмують тисячі непроханих гостей з Індії, Пакистану, Іраку, Афганістану, Туреччини, Китаю і практично всіх республік колишнього СРСР. Одні йдуть туди, де не стріляють. Інших змушують збирати пожитки злидні. Готуючись до марш—кидка на захід, вони надовго осідають усередині країни. Додаючи великого культурно-національного розмаїття роботі наших компетентних органів.

Хочеш вижити — біжи

...Добрих новин із Могадишо немає: там триває громадянська війна. Батьки платять величезні гроші, щоб їхніх дітей вивезли в Європу. «Ми мусимо йти кудись, де можна жити нормально», — пояснює 16-літній сомалієць Емні. Його подорож перервалася на західному кордоні України. І наша розмова відбулася в пункті тимчасового тримання нелегальних мігрантів Мукачівського прикордонного загону.

Левову частку порушників наші «зелені кашкети» ловлять на Закарпатті, звідки рукою подати і до Румунії з Польщею, і до Словаччини з Угорщиною. 500 кілометрів кордону — до ваших послуг! Транзитних гостей найбільше приваблює словацька ділянка. За нею — країна з дуже ліберальними міграційними законами. Навіть молдовани, котрі мають подвійне громадянство (молдовське і румунське), вважають за краще пробиратися до ЄС в обхід за таким маршрутом.

Контрабанда людей — надприбутковий бізнес, який контролюють міжнародні кримінальні структури. За переправляння одного нелегала "до Європи" через нашу територію беруть від 3 до 14 тисяч доларів. Залежно від країни походження. Китайцю незаконна послуга стане в 13—14 тисяч «зелених». Афганцю — у п'ять—шість. Частенько переправники дурять своїх клієнтів. На Закарпатті чимало покажчиків продубльовано латиницею, що вигідно шахраям. Людей висаджують десь у Берегівському районі і кажуть: приїхали, це — Німеччина!

Більшість перебіжчиків — молоді чоловіки 20—35 років. Пробиратися за кордон одразу всією родиною ризикують далеко не всі. Кілька років тому наші «зелені кашкети» врятували жінку з дитиною. Разом з чоловіком і двома дітьми вона переправлялася через Тису. Пливли на двох човнах. Батько зі старшим сином успішно пристав до сусіднього берега. А другий човен перевернувся посередині річки...

Те саме Павшине

Про закарпатське селище Павшине світ дізнався після того, як 2002 року тут відкрили пункт тимчасового тримання незаконних мігрантів (ПТТ). У розрахований на 150 чоловік «гуртожиток» часом набивалося до 500—600 гостей. Тоді настрої серед «вічних мандрівників» розпалювалися... Тепер умови поліпшилися: ПТТ може без проблем прийняти 250 чоловік.

— Тут їх розквартировують до з'ясування особи й оформлення документів для повернення на батьківщину, — розповідає **прес-секретар Мукачівського прикордонного загону Едуард Стеблюк.** — Це єдиний ПТТ в Україні, де іноземців можуть утримувати до півроку.

Цього літа в Павшиному приймали по 300—350 постояльців одночасно. «Людей розселяємо у двоповерховому житловому корпусі та кількох металевих вагончиках, виділених Держприкордонслужбою, — каже **начальник ПТТ майор Анатолій Жупанов.** — У таких само, до речі, працюють і наші співробітники». Жінок і дітей відвозять у мукачівський гуртожиток, орендований за допомогою УВКБ ООН. Гостей із близького зарубіжжя — в пункт тимчасового тримання на території прикордонного загону.

Пакистан-бос

У Павшиному живуть, їдять і миються «за країнами походження». У «найчистішій з кімнат», яку нам рекомендували для екскурсії самі мігранти, розмістилися 17 осіб. Роль лампи виконує саморобний світильник із пластикової пляшки: електрику відімкнули через ремонт. Сплять на триповерхових ліжках — інакше не розміститися. Кілька кімнат облаштовано суто для спілкування з Аллахом.

У госпкорпусі є бойлерна і цілком пристойний душ. На дверях пришпилено графік водних процедур — три банні дні на тиждень. Приміром, гості зі Шрі-Ланки, Непалу, Іраку і Палестини мусять очищатися по суботах. Одночасно доступ до теплої води і мила можуть одержати лише 14 чоловік. Коли ми приїхали до Павшиного, шанувальники гігієни змушені були загартовуватися в літньому душі. «Вода в ньому має нагріватися на сонці, — пояснюють співробітники пункту. — Та не встигнуть залити її в баки, як одразу використовують за призначенням».

— Агов, Пакистан-босе! — хтось гукнув високого хлопця, на вигляд студента.

Він — головний серед своїх. Таку людину обирає кожна громада. Бос мусить знати російську, щоб спілкуватися з прикордонниками і допомагати це робити іншим. Важливо й те, який соціальний стан він мав на батьківщині.

Одного разу до «зелених кашкетів» потрапила VIP-персона — син чи то арабського шейха, чи то нафтового магната. Парубок вирішив пожити самостійно і втік з дому. Коли дізналися, хто він, по хлопця в Павшине приїхав сам посол.

Політичний барометр

— Павшине — це барометр політичної погоди у світі, — каже **координатор проектів з питань біженців фонду «Регіон Карпат/NEEKA» Ілля Пірчак.** — Передали, неспокійно в Бангладеш? Чекай гостей звідти!

Раніше кого тільки не заносили до нас політичні вітри! І військових Хусейна, і соратників Дудаєва, і представників мирних професій — від учителів до журналістів та художників. Тепер у Павшиному чекають своєї долі громадяни приблизно десяти країн. Найбільше — пакистанців — десь 120 чоловік. Не набагато відстають Індія, В'єтнам і Бангладеш. Є гості з Афганістану, Іраку, Палестини, Алжиру і Китаю. Поло-

Сходи до Європи.

вина мешканців Павшиного — вихідці з села. Гроші на незаконну мандрівку вони назбирали самі або позичили в заможних родичів.

Зі світу по євро

Якщо іноземець попросить в Україні притулку, за рішенням міграційної служби його мають випустити з ПТТ. До того він лишається «незаконним мігрантом».

— Працювати з потенційними біженцями на Закарпатті нам доручило Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН), — згадує Ілля Пірчак. — Ми залучаємо інші благодійні організації. Так свого часу знайшли австрійську програму «Каритас».

Співробітники «Ніки» надають мігрантам соціально-психологічну, медичну і юридичну допомогу. Новачкам привозять телефонні картки — щоб зв’язалися з посольством або родичами. Додаткові продуктові пайки, одяг, ліжка, посуд, пральні машини для постільної білизни — теж їхніх рук справа.

На кожного нелегала українська держава виділяє 18 гривень на добу. На їжу. В решті система життєзабезпечення «Павшиного» працює за принципом «з миру по нитці». «За світло і вивезення сміття сплачує МОМ (Міжнародна організація з міграції), — розповідає Ілля Пірчак. — Мийні засоби одержують за програмою Євросоюзу, що йде через «Каритас» і наш фонд. На побутову хімію витрачають приблизно тисячу євро на місяць. Стільки ж — на електроенергію».

Кажуть, про свій тимчасовий притулок непрохані гості не дуже дбають: ламають крани і розсіювачі, виколупують зі стін електродріт на саморобні кип’ятильники. За допомогою такої побутової техніки половина електрики іде «в землю». Тому ремонт у Павшиному доводиться робити частенько. Цього літа коштом доброчинних організацій впорядкували житловий корпус. Частині постояльців довелося перебратися у двір — до величезного військового намета.

Молоді сомалійки сподіваються стати європейками.

Магазин для каші

...У харчоблоці вирішили замінити електричні плити на ощадливі газові. Тим часом для готування їжі служила польова кухня, котра, як мовиться, побувала в бувальцях. Ми спостерігали, як два нелегали завантажували в неї пшоно. Поряд чекали своєї черги мішок з горохом і банки з консервованими огірками.

— Наш живіт — магазин для каші! — пожартував котрийсь із африканців.

Раніше двічі на тиждень мігрантам роздавали «гуманітарні» пайки. Тепер їх привозять рідше. Основне меню нехитре: крім гарніру, дають хліб, консервовану сардину або кільку (як варіант — тушонку) і чай. Свіжими фруктами, а тим паче — солодощами, як на Заході, в нас нелегалів не зманіжують. Їдять практично те саме, що й наші солдати строкової служби. Їх у Павшиному четверо. Решта — контрактники, котрих узагалі не ставлять на «довольство».

— Я служу тут два з половиною роки, — каже контрактник Степан. — Добу працюю, добу відпочиваю. Одержую тисячу гривень. Добре, що квартиру знімати не треба... Живу в Мукачевому з батьками.

Жодних доплат за особливі умови служби тут нема, а сам начальник пункту одержує, як будь-який майор на більш спокійній посаді. У Павшиному штат не укомплектовано: замість 92 чоловік працюють 60. Проте скаржитися «зелені кашкети» не звикли.

— У мене єдине побажання, — каже Анатолій Жупанов, — щоб непроханих гостей тримали тут якомога менше!

«Шведський стіл».

Чекай привіту три місяці літа

Зазвичай вони живуть тут три місяці. Але якщо нелегал вперто не хоче називати своє справжнє ім’я, він має всі шанси провести в Павшиному законні півроку. Щоб ідентифікувати особу кожного гостя, прикордонники ведуть нескінченне листування з посольствами країн їхнього походження. Дипломати надсилають запит на батьківщину, і чекати відповіді часом доводиться довго. Якщо найближче представництво якоїсь екзотичної країни розміщується в Москві, процес затягується. А на батьківщині гостя часом взагалі бракує єдиного уряду.

Сомалі — саме такий випадок. Друг Емні по нещастю не називає свого імені. Він непогано розмовляє російською — три роки тому навчався у Вінниці на підготовчому факультеті якогось вузу. Потім перебрався до столиці. Але не для того, щоб продовжити освіту. «В Києві мені дали притулок друзі, — каже колишній студент. — Вони знімали квартиру, 15 чоловік в одній кімнаті». Звідти хлопець вирішив стартувати до Євросоюзу. Його, як і Емні, затримали на західному кордоні України.

Сомалі лихоманить не перший рік, і за цей час у нас осіло чимало його співвітчизників. Деяким удалося отримати в Україні статус біженця. Але війна не є універсальною підставою для надання притулку. Рішення завжди приймають з огляду на особисті обставини людини. Точніше, повинні приймати.

— Починаючи з березня реформований Держкомітет у справах національностей і міграції (тепер — у справах національностей і релігій) не ухвалив жодного рішення про надання статусу біженця, — каже **заступник регіонального представника УВКБ ООН по Україні, Білорусі та Молдові Ізабель Міхубі.** —Міграційні служби реєструють такі заяви, але потім ці люди зависають у повітрі. (Торік статус біженця в Україні одержали 44 іноземці, цього року — 11. **«Голос України»).**

Двічі на тиждень до Павшиного приїжджають співробітники міграційного відділу з Ужгорода. За день вони зобов’язані вислухати близько 15 претендентів на статус біженця. На Заході таке первинне інтерв’ю триває від 14 до 24 годин, у нас — щонайбільше годину-півтори. За цей час складно розібратися в намірах мігранта і його життєвих обставинах. Чому пішов, чому прийшов... А тут ще фінансово-мовний бар’єр: передбачити у відділі посаду перекладача ніхто не здогадався. Тож знавців східних мов доводиться залучати за окрему платню.

У закарпатському відділі міграційної служби працює лише семеро чоловік. При цьому тільки за шість місяців 2007 року в регіоні подали заяви про надання статусу біженця 605 іноземців. Торік їх було лише 382.

Мігрант чи біженець?

Якщо непроханому гостю відмовлять в оформленні документів про надання статусу біженця, він не зобов’язаний одразу рушати в аеропорт. Мігрант може законно жити в Україні протягом трьох і навіть п’яти років! Доки не оскаржить це рішення в усіх відомих йому судах. Від нашого районного до Європейського з прав людини.

Трапляється, заяву про надання притулку нелегали пишуть тільки для того, щоб швидше вийти з Павшиного. Когось згодом знову ловлять на західному кордоні.

Рахімджан із Джелалабада додому повертатися не хоче. В Україні він прожив два роки.

— Статусу біженця мені не надали — відмовили, —розповідає афганець. — І я хотів утекти. До Італії або Іспанії. Дійшов до кордону, але мене спіймали. В Афганістані нині американці не дають жити нормально. Робота є, але зарплата — як в Україні!

Його співвітчизник, навпаки, співпрацював з коаліційними військами і тепер побоюється помсти талібів. До того як потрапив до нас, працював у Росії. Каже, там важко з документами, а Україна — «це найкраща країна, де можна чекати папери».

— За нашими спостереженнями, лише 25—30 відсотків іноземців з Павшиного можуть розраховувати на статус біженця в Україні, — розповідає Ілля Пірчак. — І тільки п’ять відсотків кажуть: нам байдуже, в якій країні залишитися. Аби врятувати своє життя!

Решта одразу запитує: а яку допомогу ми одержимо?

Інші правила

У Німеччині чи Австрії біженцям виплачують близько 400 євро на місяць. У нас — 17 гривень одноразової матеріальної допомоги. Напевне це знає і 55-літній Махмуд. Він хотів вивезти родину до Словаччини, та після зустрічі з українськими прикордонниками був змушений просити притулку тут.

— У Багдаді батько був директором фірми, — розповідає його дочка Хіба. — Він залишив Ірак, щоб врятувати нас від смерті. Передайте, щоб ООН звернула увагу на таких, як ми. І дозволила нам виїхати до будь-якої іншої країни Європи. У нас є родичі у Швеції, Австрії, Франції та Німеччині. Це татові брати.

Але в Європі — зовсім інші правила. Якщо мігрант прийде до Німеччини з Польщі, його можуть повернути назад. І зобов’язати просити притулку в тій країні ЄС, де він опинився спочатку. «Німеччина нині приймає переважно родичів тих людей, що вже отримали там статус біженця. Так чинить більшість країн Євросоюзу», — каже Ізабель Міхубі. Є ще один нюанс: щоб просити притулку в будь-якій країні ЄС, спочатку потрібно туди потрапити.

І що краще виконають свою роботу наші прикордонники, то менше буде в Махмуда шансів!

Безвізовий рай

Останніми роками вихідці з Південно-Східної Азії завдають «зеленим кашкетам» менше турбот. «У спробах незаконного перетину українського кордону перемагають гості з близького зарубіжжя, — каже **начальник управління у роботі з іноземцями, дізнання і адміністративного провадження адміністрації Держприкордонслужби Борис Марченко.** — Найбільше сусідів з Молдови».

Це суто трудові мігранти. В Україну вони в’їжджають без віз. Затим вирушають незаконно штурмувати кордон з Євросоюзом. Щоб обмежити цей потік, Кабмін запровадив нові правила в’їзду для громадян деяких країн. Гості мусять мати при собі документ, що підтверджує мету візиту. А крім того, гаманець із визначеною сумою. Скасувати безвізовий режим з країнами підвищеного міграційного ризику Київ не наважується.

Торік наші «зелені кашкети» затримали більш як сім з половиною тисяч незаконних мігрантів. Експерти стверджують, що лише частина «непроханих гостей» перебралася в Україну нелегально. Решта в’їхала цілком законно — на час навчання, туристичної подорожі, в інших особистих чи службових справах. А потім «розчинилася в юрбі». У країні з нульовим міграційним контролем це зробити нескладно. Так у Києві та інших містах розростаються численні іноземні діаспори. Доки ми розмірковуємо, чи готова Україна жити в мультикультурному суспільстві, воно де-факто формується.

На утримання і видворення непроханих гостей Україна витрачає значні кошти. Проте купити квиток додому кожному наша держава не в змозі. А в майбутньому ситуація тільки погіршиться.

Через два роки після набуття чинності угодою про реадмісію з Євросоюзом ми будемо змушені повертати в Україну всіх незаконних мігрантів, що прийшли з нашої території. Своїх і транзитних. І добре було б спочатку домовитися про таку само процедуру з Росією. Адже більшість непроханих гостей потрапляє в Україну саме звідти. Поки що російські колеги відмовляються забирати навіть тих нелегалів, яких наші «зелені кашкети» затримують поблизу кордону. Навіть якщо в котрогось із групи перебіжчиків знаходять паспорт з російською візою.

Обидві угоди підписано, але їх ще потрібно ратифікувати. А тим часом Україна гостро потребує нових «гуртожитків» для «вічних мандрівників». Уже сьогодні нам необхідно п’ять таких центрів, як Павшине. Допомогти їх облаштувати пообіцяв Євросоюз. Та тільки не знає, кому конкретно запропонувати свої послуги: немає в Павшиному законного господаря! Два роки тому за постановою Кабміну ПТТ мали передати у відання МВС. Але міністерство тихо саботує цей процес. Тож об’єкт комунальної власності «Павшине» дотепер залишається в «тимчасовому оперативному управлінні» вартових кордону.

Державної системи утримання нелегалів не створено. А головне — в Україні немає повноцінного міграційного відомства, здатного всерйоз узятися за цю проблему.

— Україна — це рай! — сказав мені одного разу київський таксист на ім’я Деренік. Він приїхав з Вірменії 15 років тому, оженився на українці, виростив дітей. І тепер спостерігає, як тутешні Адами і Єви добровільно втікають зі свого Едему. На курорти Італії, на будови Португалії і навіть у борделі Туреччини! Риба шукає, де глибше, а людина — де порядку більше. А в цьому сенсі і ми, й вони, мешканці Павшиного, — одного поля ягоди. Точніше, одного перекотиполя.

Ганна ЛУКАНСЬКА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Холодні руки...

У першу мить і не збагнула, чим бабуся в охайному вбранні, яка сиділа на сходах підземного переходу поблизу станції метро «Шулявська», відрізнялася від інших жебраків, котрих у столиці — не злічити, але рука автоматично потягнулася до гаманця. Та ось чому: на її безрукавці — кілька рядочків орденських планок! Помітила, що й інші перехожі їй подають, і досить щедро — не монетками, а паперовими купюрами...

Поки прибув наш фотокореспондент, поспілкувалася з бабусею — може, допомогти чим? До мого подиву, вона охоче назвалася: Зіновкіна Євгенія Григорівна, 1921 року народження. Розповіла, що є учасницею війни, нагороджена п'ятьма бойовими орденами. Після війни працювала прачкою, прасувальницею на Солом'янському банно-пральному комбінаті — 43 роки стажу має. Так, пенсія є, її вистачає на найнеобхідніше, але яблуко чи інший вітамін — не по кишені. Тому змушена жебракувати — спасибі добрим людям, подають, хто скільки може.

— А діти, онуки у вас є? — запитую. — Чи не допомагають?

— Діти та онуки — холодні руки, та й не до мене їм. От Президент Ющенко торік особисто привітав мене зі святом і пообіцяв, що незабаром будемо жити на 50% відсотків краще. А де воно, те краще? Квартири не дають, автомобіля теж. Була б машина, то життя інше було б! — ділиться бабуся, водночас скаржачись на те, що недочуває і недобачає.

Щойно попрощалася зі співрозмовницею, як підійшов хлопець-охоронець сусіднього магазину.

— Жебрачку фотографуєте? — поцікавився він.

— Так. Бідна бабуся...

— Її, «бідну», сюди привозять і забирають іномаркою...

Так це чи ні, але вирішила все-таки з'ясувати, яка біда змусила фронтовичку на схилі літ жебракувати. Звернулася із запитом до Пенсійного фонду в Києві. Там відповіли, що Зіновкіна Євгенія Григорівна одержує пенсію 937 грн. як інвалід війни. Але без доплат за бойові ордени, оскільки про це не надала відповідні документи...

Певна, що реакція читачів щодо жебрацтва Зіновкіної Євгенії Григорівни буде негативна. Як і те, що коли вона працює на невідомого власника «іномарки», то навряд чи їй дістається велика частка від подаянь перехожих. Згодна, що бабуся чи організатори її «робочого місця» добре прорахували нашу з вами готовність до співчуття (дякувати Богу, вона в нас ще збереглася!), залучивши до арсеналу заробляння грошей у такий спосіб ще й фронтові нагороди. Знаю, якої думки про це будуть учасники війни, а інші закинуть докір в аморальності та обдурюванні людей. І, мабуть, це буде правильно. Але...

Але чи така вже й рідкість цей факт? Хіба не стали в нашій країні вже звичними шахрайство, обман, нажива за рахунок таких, як ця бабуся, у найвищих ешелонах влади? Навіть оприлюднення у ЗМІ випадків корупції наших можновладців, використання ними службового становища, кумівства, блату жодному з них не пече сором, інакше ми були б свідками зливи відставок...

Так — «нагорі». То чому б громадянам «унизу» не спробувати додати дещицю до законних доходів? Я, приміром, знайома з дружиною одного із високопосадовців, котра одержує державну соціальну допомогу з безробіття, щомісяця дістаючись по неї каси на власному... «мерседесі». Переконана, багато з нас може навести не один приклад, як їхнім знайомим удалося «нажухати» цю державу, і яких сумління не пече. І не пектиме, адже мають можливість спостерігати ще й не за такими оборудками...

А незнайома мені досі бабця Євгенія Григорівна, котра жебракує поблизу «Шулявської»... Чи спосіб заробляння грошей її та інших наших «нових жебраків» аморальніший від тих, якими послуговуються «нові українці», котрі водночас не забувають закликати до відродження нації? Чи подам я їй наступного разу кілька гривень? Не певна, але іншій такій бабусі, як вона, чи дідусю з орденськими планками на грудях — неодмінно...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Пенсіонерові «нахлібники»

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Свою пенсію Віктор Звенигородський вимірює... баночками пшениці. Якби цього товару припадало на його «довічну трудову» більше, то він, може, ще й був би задоволеним тим, що називають рівнем життя. Колись, пригадує, виходило 5—6 баночок «на рубля». Тепер одненька — дві гривні. А в нього щотижня відро зерна йде. На цьому можуть прожити лише 20 пар голубів. Знущатися над живністю, тримати її упроголодь Звенигородський не вміє. А скільки в нього жило колись крилатих красенів!

Мешканці «шанхаю»

— Таких ні в кого в Кам'янці не було, як у мене, зараз це вже не голуби... Є льотні, є декоративні. Я тримав різних — були китаї, мопсики, домінікани, сороки, дудочки, хом'яки... Дитиною поліз на ратушу, бо там гніздилися якісь незвичні, хотів взяти собі. Та так упав, що плакав з годину від болю. Ось кажу зятеві: давай розведемо оцих грекунів, лісових, що в нас на деревах гніздяться. Там з півкурки буде. Як хто хворий на печінку — дуже корисне для нього те м'ясо. Я колись, як хотів завести нову пару, — їздив аж до Києва чи в Донецьк за ними. Всіх голуб'ятників країни, вважай, знав.

— І Януковича?

— Не довелося. Чув, що зараз має таке хобі, а от коли в мене була велика колекція, щось я про нього в колах голуб'ятників не чув.

Хоч дорого обходиться Віктору Олексійовичу його живність, з якої віддачі не має жодної, але й без господи, що поруч із дерев'яною Хрестовоздвиженською церквою на Карвасарах у Кам'янці, ніяк уявити життя своє не може. Отримав від «табачки» (тютюнової фабрики), на якій пропрацював 46 років, п'ятикімнатну квартиру на свою родину, тільки жити в ній не може, бо де заведеш там голубів?! От і повернувся до старої батьківської хатини. Поки його тут щодня не було, оселю зайняли цигани. Переїли всю його колекцію, а курми закусили. Тепер із хати під старим гонтом Олексійович — нікуди, покрив зверху дах руберойдом для кращої гарантії від дощів. Тут же оселилася і дочка зі своєю родиною. Так і живуть у своєму «шанхайчику» з надією на краще.

Мрія про щасливий бізнес

Віктор Олексійович розохотив і зятя до голубів. Ігор придбав білих і розвів уже п'ять пар. Саме зараз одні на яйцях сидять, а інші вже мають малят. На цих красенів найбільше задивляються. Особливо молодята, котрі гуляють, побравшись за ручки. Хто б не хотів у день свого весілля на честь народження нової родини випустити в блакитне небо пару сніжно-білих воркотунів, які одразу йдуть догори, наче несуть до самого Бога молитву про щасливий союз двох сердець?! Така традиція вже подекуди й прижилася. Бо ж красиво!

Віктор Звенигородський, передаючи зятю секрети свого захоплення, теж мріє. Дуже хочеться йому, щоб Ігор зміг заробити на тих безконечних чужих будівництвах і взявся нарешті за стареньку хату, щоб і вона помолоділа, похорошіла. Хай би зять з донькою тут відкрили свій скромний бізнес, в якому крилаті вихованці зіграють першу скрипку. Може, й справді, це буде «весільний прокат», а, може, туристична зелена оселя з оригінальним дворищем, у якому можна фотографуватися з голубами, годувати їх з рук, ганяти, врешті-решт. От тільки на Карвасарах немає жодних побутових вигод. Коли той газ прийде на вулицю — невідомо. Вважай, в місті живуть люди — а містом і не пахне. З одного боку добре, бо тут жодної загазованості, а вечорами божественний аромат матіол, легкий туманець і свіжість від річки наганяють ностальгію за юністю. З другого — а чим гірші карвасарці від тих, хто нагорі? Та в каньйоні побіля Смотрича — золоте дно для того туризму, що його влада обіцяє розвивати. Тільки впорядкуй долину річки! «Та не так, як колись узявся один із міліції, що шукав турецької золотої карети і всю річку перепаскудив», — кажуть мешканці історичної вулиці.

Звенигородському вже не раз пропонували продати його дворище. Хіба не зрозуміло, що окупилося б воно сторицею тому, хто вже може вкласти сюди гроші?! Та чоловік уперто вірить: він ще й сам поживе, як люди, на батьківській господі.

Вірність не зраджують

Пригадує, знайомий їхав у червонозоряну столицю на фестиваль «Підмосковні вечори», попросив Олексійовича дати йому дві пари поштових, щоб покрасуватися з ними під час виступів. Звенигородський — не скнара, звісно, дав. За два тижні птахи самі повернулися додому. Хіба таких можна зрадити?!

За поштовиків фашисти розстрілювали. Бо ж вони могли пройти там, де жодна жива душа звістку про наступ чи чисельність ворога не пронесе. Віктору теж дісталося від окупантів. Але не за голубів. Він був тоді ще зовсім малий. Гітлерівці відступали з Кам'янця. Глибокий нежданий сніг упав за ніч, і хлоп'я, вискочивши з хати, на радощах почало грати на двох кришках від старих каструль, наче в литаври. Якийсь німака зозла такого дав йому носака, що хлопець влетів аж на подвір'я. Окупант за ним, уже й пістолет витягує. Аж тут на поріг — мати, кинулася в ноги фашисту: «Відпустіть, він же ще дитя зовсім!» «Матка, яйко, кури є?» «Та є, є», — замалим не заголосила жінка. «Давай!» Так Віктора викупила від смерті.

А от батько з фронту не повернувся. Віктор і зараз пам'ятає дуже яскраво, наче картинку з кіно, як, прощаючись, батько взяв його на руки, поцілував...

Тепер у Віктора Олексійовича, як і в сотень тисяч його ровесників, статус — дитина війни. Що з того? Хіба пільгова ціна на електрику. А чим відшкодувати усе пережите — в роки фашистської навали, після війни, хоча б у голодному сорок сьомому? На очах підлітка люди падали замертво, мов снопи. А він гайне на річку, назбирає скойок (мушель) або лушпиння з бараболі на березі під єврейськими хатами — і вже несе мамі: є з чого зварити обід. А як пощастить витягнути зі Смотрича рибу — то взагалі царське частування. Тож чи годиться залишати річку, яка його рятувала? І зараз рятує, бо на пенсію і голубам прожити важко, що вже про людину казати. Ось коло хати на родючому намулі городчик: часник, помідори, бараболя — є всього для своєї родини.

— Мені 25 липня виповнилося 69, я ще женитися збираюся, — не приховує своєї бадьорості голуб'ячий тато.— Мій друг возить на раритетному автомобілі молодят, то мене обіцяв у разі весілля катати безплатно.

Звенигородський дав життя п'ятьом власним «голуб'ятам». Дві доньки в Італії, повертатися не хочуть; одна — при колишній дружині, одна ось коло нього, ще є син одружений. Шкода, на старість щось не склалося в чоловіка... Але він до сивого волосся залишився по-дитячому щирим. Може, це голуби його навчили?

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: недільна ідилія — для Віктора Олексійовича та Ігоря без голубів життя втрачає особливий смак.

Фото автора.

Аварійний будинок до вподоби підприємцям

Багаторічні страждання мешканців п'ятиповерхівки по проспекту Будівельників у Херсоні, схоже, незабаром щасливо завершаться.

Підприємство «Євротек» запропонувало міській владі знести будинок і звести на цьому місці торговельний комплекс. Мешканцям 27 квартир бізнесмени придбають нове житло на вторинному ринку.

Уже кілька років будівля так званої гнучкої схеми перебуває в аварійному стані: у квартирах тріскаються стіни, обсипається стеля, в окремих помешканнях навіть видніються просвіти назовні. Не раз зверталися люди до засобів масової інформації, зокрема й до нашої газети. Все закінчилося тим, що проблему обіцяли розв'язати «від виборів до виборів». І ось, у разі позитивного вирішення усіх необхідних питань, мешканці аварійного будинку справлять новосілля.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Створи сам свою батьківщину,

або Як житель із села Снопове, що на Полтавщині, відкрив у собі здібності спілкування з живою природою

У кожного народу в різні часи траплялися кризові періоди. Їх називали періодами перемін, реорганізації тощо. Це непрості часи. І не кожному дано пройти через таке випробування.

Наприклад, у китайців навіть прокляття є: «Щоб ти жив у період перемін». Бо в такі часи руйнуються сталі суспільні зв'язки, сильніші розправляються із слабшими. Це можна порівняти з лісом, над яким пронісся нищівний буревій. Деякі дерева зламані, деякі вивернуло з корінням.

Але пильне око серед цього хаосу раптом помічає, як з-під повалених стовбурів до сонця вже починає тягнутися молода поросль майбутнього лісу. Саме такі аналогії напрошуються після зустрічі з Василем Маньком із села Снопове, що розташоване під Полтавою. Маючи квартиру в місті, він із сім'єю більшу частину року живе в батьківській хаті, яка стоїть серед справжнього лісу. Звідси він пішов юним у широкий світ. Сюди повернувся знову, вже у зрілому віці, побравшись із Ніною Григорівною.

Для обох то був другий шлюб. Обоє вже мали дорослих дітей від першого шлюбу. А Василеві його дружина в рік його 50-ліття подарувала двійню — Машу й Дашу. Це було 12 років тому. Хоч і народилися дівчата з різницею у декілька хвилин, але які вони несхожі за вдачею!... Зрештою, як і їхні батьки.

Ніна Григорівна в усьому любить стабільність, завжди намагається бути непомітною. А Василь Наумович... усе життя, ділиться дружина, в постійному пошуку. Його все цікавить, на світ дивиться широко розплющеними очима. І, мабуть, лише любов до природи, прив'язаність до землі є спільною рисою цих різних за вдачею людей. Але й проявляють її вони так само по-різному.

Для Ніни сільська садиба — це просто ділянка землі, яка забезпечує сім'ю продуктами. Для Василя — це живий і цілісний організм, що розвивається за власними законами, має власну свідомість. Тому й ставлення його до оточуючої природи своєрідне. Маючи вищу сільськогосподарську освіту, Василь Наумович не обмежується набутими академічними знаннями. Знайомлячись із різними філософськими теоріями, він, зрештою, прийшов до власної концепції, яка полягає у відродженні безпосереднього зв'язку людини з навколишньою природою. «Ми часто говоримо про батьківщину, — розмірковує він, — маючи на увазі свій край, усю Україну. І в той час мало хто намагається пройнятися душею, відчути в собі особливі почуття до невеличкого клаптика землі, на якому живемо».

Науковці й ті вже погоджуються, що все живе у природі наділене різною мірою власною свідомістю, як каже Василь Наумович. Але більшість людей ніколи навіть не намагалися знайти спільну мову з тими ж рослинами, комахами, тваринами. Якось Василь Манько наважився це зробити і...

— Я почав відкривати для себе велику таємницю книги життя, — продовжує він. — Нікому про це не розповідаю, бо знайомі здебільшого із скептичною недовірою ставляться до моїх переказів. Але я особисто з кожним новим випадком дедалі більше переконуюся в можливості інтуїтивного взаєморозуміння між усіма живими істотами на землі.

Справді, почуте від Василя Наумовича швидше нагадує дитячі казки про людей, які знали мову звірів і птахів. Якось він вирішив вижити з городу капустянок, які нищили посаджені рослини. Розкопав гніздо цих шкідників, виловив їхню сім'ю. Потім узяв на долоню велику самку і в думках пояснив, що може на власний розсуд або позбавити її життя, або відпустити. Він обрав другий варіант, але за це попросив комаху... ніколи більше не шкодити городині, посадженій його руками. Після цього відніс усю родину капустянок на територію колишньої колгоспної ферми. Через рік цю процедуру довелося повторити, але вже з іншим гніздом. Однак ось уже четверте літо каже Василь Манько, що його рослини на городі ростуть неушкодженими.

Добре відчуває Манько й енергетику різних дерев. Каже, найпотужніша вона у двох великих дубів, що ростуть поблизу його саду. Для когось це містика. А він переконаний у реальності власного відчуття. Важливо, що цей чоловік не просто вірить у можливість такого взаєморозуміння. Він цим живе. Бо саме так, пояснює, людина повинна створювати на цій планеті свою батьківщину.

З ранньої весни до глибокої осені Василь Манько ходить босоніж по землі. Привчив до цього й дітей — Машу, Дашу і внучку Настю. З п'ятирічного віку діти після бані в зимові морози качаються у снігу.

— І ніколи не хворіють, каже дружина Ніна. — Донькам завжди цікаво з батьком. Він щось вигадує, захоплює дітей різними справами. Може, й справді йому природа віддає свою енергію, бо її у Василя вистачає на всі справи, він у нас просто невгамовний...

Так, дивишся на 62-річного Василя з його юнацьким завзяттям та по-дитячому чистою, відкритою душею — відчуваєш потужну життєрадісну енергію, яку випромінює ця людина. Мимоволі з'являється бажання порівняти його з тією молодою порослю, яка піднімається до сонця посеред понівеченого історичним буревієм нашого суспільства. Поруч із ним щасливі дружина і діти, вся ця дружна сім'я створює власними руками свою маленьку батьківщину.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: Василь Манько з доньками Машею, Дашею та внучкою Настею.

Фото автора.

У бізнесменів Прилук з'явився добрий помічник

Чернігівщина. У Прилуках розпочав роботу Центр підтримки підприємництва. Він надаватиме консультаційні послуги з питань бухгалтерського обліку, чинного законодавства місцевим підприємцям. Опіку над центром узяли управління економічного розвитку Прилуцької міськради, компанія «Бритіш Американ Тобако Україна», Корпус миру США. Консультаційні послуги, тренінги надаватимуть безплатно.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Пральна машина забрала життя малюка

Трирічний хлопчик загинув від ураження електричним струмом. Нещастя сталося в селі Старуні Богородчанського району на Прикарпатті. У той день мама дитини випрала одяг і вийшла розвісити його на подвір'ї. Хлопчик на кілька хвилин залишився в кімнаті сам і зацікавився електропроводом від пральної машини. Врятувати маля не вдалося.

Дарина НАЗАРЧУК.

Професію юриста вважають найпрестижнішою

Як свідчать дані опитування, проведеного на замовлення журналу «Профіль», 14,4 відсотка українців вважають найпрестижнішою професію юриста. На другому місці досить неочікувано опинилася професія лікаря — 9,7 відсотка, а третє місце розділили менеджер і банкір (8,5). Найнепрестижнішими українці вважають професії двірника, прибиральниці й... учителя.

■ **ФОТОРЕПОРТАЖ**

Романтики з міста щастя, що повертають давню історію

На початку нашої ери на березі Бузького лиману (тепер село Парутине Очаківського району Миколаївської області) височіли, як кажуть історики, стіни міста. За тих часів надто значущого. Міста, в якому нині немає жителів і яке ніколи не пустує. У ньому немає вулиць, але є будинки. Хоч як дивно, ті, хто тут побував, прагнуть знову і знову сюди повернутися.

А називалося воно в ті далекі часи Ольвія Понтійська (Ольбія — від давньогрецького «щаслива») і уособлювало одну з чотирьох найбільших античних держав Північного Причорномор'я, заснованих грецькими переселенцями з міста Мілета (Мала Азія) у другій чверті VI століття до н. е. Згасло воно у 70-х роках IV століття н. е. У період свого розквіту територія міста займала близько 50—55 га (20—25 га тепер затоплено водами лиману), а його некрополя — майже 500 га. Ольвія контролювала шлях із Греції і Малої Азії уздовж Південного Бугу в Європу і була найбільшим торговим центром регіону. За сотні років Ольвія мала великий культурний вплив на навколишній світ. Але місто згасло. У XVII столітті каміння з його стін турки використовували для будівництва Очаківської фортеці. А у XX столітті залишки ольвійських споруджень використовували для будівництва в навколишніх селах.

Улітку в заповіднику «Ольвія» живуть і працюють археологи. Це і професіонали, і волонтери з усього колишнього Союзу, і студенти, що проходять практику. Намети, гітари і пісні романтиків над багаттями — усе це нині можна побачити і почути в колись щасливому краї. Палюче сонце, відкритий степ, погана вода, прозаїчні «сортири» — це те, з чим щодня зустрічаються археологи. Робочий день у них починається о 6-й ранку і закінчується о 12-й. Роботи багато, адже відкрито лише третину Ольвії. Це за того, що регулярні розкопки тут тривають майже сто років. Копати і відкривати «Ольвію» будуть ще, кажуть, років двісті. Знахідок безліч. Різноманітна кераміка, скульптура, прикраси, архітектурні конструкції, культові і побутові предмети — усього не перелічити. Їх історична значущість неоціненна. Але дехто все-таки вміє оцінювати знахідки. Мова про чорних археологів. Проблема існує не перший рік. Браві, відмінно споряджені хлопці хвацько вилучають цінності, знищуючи і перемішуючи при цьому все, що їх не цікавить. Розкопки після них нагадують Київ після монголо-татарської навали. Боротися з ними вкрай складно, але, у принципі, можливо. В Ольвії, наприклад, майже три роки тому запровадили озброєну охорону всієї території. Допомагає.

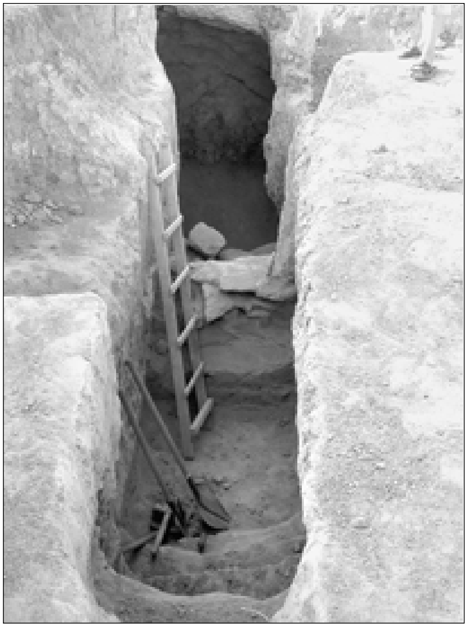
Проблема ольвійської експедиції і в тому, що бракує професіоналів безпосередньо на розкопках. Студенти, що приїхали сюди на практику, не мають ні досвіду, ні потрібної вправності. На щастя, такі люди до Ольвії найчастіше не повертаються. Але все-таки більше інших — справжніх ольвіополітів, громадян Ольвії. Людей, що щиро і беззавітно віддані своїй улюбленій справі і цьому місцю, на ентузіазмі яких і тримаються розкопки. Бо грошей, як завжди, бракує. Невеликі зарплати, недостатньо приладів, матеріалів. Так і хочеться кричати в цьому палючому степу: багатії, де ви? Допоможіть археологам відкрити місто щастя і повернути нам історичну пам'ять! Але цей голос — луна у степу, а така необхідна для всіх нас робота археологів триває. Робота, що повертає людям пам'ять. Бо давно відомо: народ, який не пам'ятає свого минулого, не гідний майбутнього.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

Фото автора.

13 вересня у Львові відкривається XIV Міжнародний Форум видавців

11 вересня в Києві починаються гастролі московського Малого театру під керівництвом Юрія СОЛОМІНА

Олександр ІЛЬЇВ: «Талант, помножений на працю»

Відмінник народної освіти, старший учитель, краєзнавець, член Асоціації естрадних діячів України, самодіяльний композитор з Івано-Франківщини Олександр Ільїв (на знімку) відзначив своє 70-ліття та 40-річчя творчої діяльності авторським звітом-концертом.

Це вже третій мистецький вечір композитора, проведений для шанувальників його таланту на Прикарпатті. Упродовж трьох годин тривало багатолюдне пісенне дійство в покутському місті Городенка. У виконанні професійних та самодіяльних артистів, солістів і ансамблів звучали пісні Олександра Андрійовича, написані на власні слова, а також на вірші дружини Ганни і відомих в Україні поетів.

Вітали ювіляра колеги-педагоги, представники влади, гості та родичі з міст Городенки, Івано-Франківська, Києва. Зокрема, із столиці приїхала на вечір батька донька Галина, естрадна співачка, лауреат всеукраїнських та міжнародних фестивалів, науковець, телерадіожурналістка, котра теж виконала для земляків кілька пісень.

Уродженець багатодітної вчительської родини з Поділля, Олександр Ільїв проживає на городенківському Покутті вже понад 30 років. Він є яскравим представником педагогічної династії Ільєвих-Калинюків, яка налічує сорок педагогів у родинах його батька і матері. Викладав історію, географію, основи правознавства, з власної ініціативи створив краєзнавчий музей, який очолював до виходу на пенсію. Як художник оформляв кабінети літератури та історії в школах району, готував мистецькі альбоми, численні матеріали унаочнення, займався різьбою по дереву.

Майже 30 років працював заступником директора школи, спочатку в Калуському, а згодом в Городенківському районах Івано-Франківщини. Неодноразово обирався депутатом місцевих рад різних рівнів. Очолював Городенківський районний осередок Товариства охорони пам'яток історії та культури, був членом правління Івано-Франківської організації цього товариства. Митець нагороджений Почесними грамотами Міністерства освіти України, відзнаками обласної влади, медалями.

Композитор-пісняр активно друкує свої твори в регіональній та всеукраїнській періодиці. Випустив три нотні збірки пісень. Підготовлений до виходу компакт-диск із творчого доробку ювіляра у виконанні відомих зірок вітчизняної естради, а також кілька рукописів збірок для дітей і дорослих. Організував та впродовж 30 років керував дитячими ансамблями «Патріот» і «Берегиня». Вихованці Олександра Андрійовича виступають на обласній і столичній сценах. Сам митець добре грає на баяні та сопілці, а свого часу в Далешівській ЗОШ на Городенківщині діяв створений ним ансамбль сопілкарів.

Окрім того, в 2007 році виповнюється 40 років подружнього життя педагогів Олександра та Ганни Ільєвих, а також 40-річчя закінчення ними Івано-Франківського державного педагогічного інституту імені Василя Стефаника (нині — Прикарпатський університет).

Тож здоров'я, творчої наснаги, щастя на многая літа!

Людмила СТРАЖНИК.

Інструменти музикантам куплять за аукціонні гроші

Одеса. Після 12-річної реставрації нарешті відкриється сьомого жовтня академічний театр опери і балету. І хоча ремонтно-відновлювальні роботи поки що тривають, артисти театру вже почали репетиції на головній сцені з нагоди майбутньої події. Але от лихо — в кошторисі реставрації театру не передбачено кошти для придбання інструментів для оркестру. А сума чимала — 2 мільйони 700 тисяч гривень. Міська влада вирішила зібрати кошти для купівлі інструментів на благодійних аукціонах. Перший з них уже відбувся. Тоді за продаж раритетів — нотних записів і музичних інструментів — отримали лише 240 тисяч гривень. Фахівці пояснюють це тим, що в аукціоні, який був закритим і проводився в обстановці таємності, брала участь фінансово-промислова еліта Одеси, котра виявилася на диво скупуватою. Після цього міська влада вирішила провести другий аукціон відкрито, у ньому зможуть взяти участь усі бажаючі і навіть іноземці. Серед лотів, які виставляються для продажу, — копії історичних документів, театральні афіші позаминулого століття, театральні біноклі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Дід Петро грає на... березовій корі

■ ТАЛАНТИ

Музикант бере тоненьку смужечку, що схожа на полотно, ставить її між губами, притискає, вдихає повітря — і зал наповнюється звуками, схожими на тьохкання соловейка. Так звучить музика, видобута з березової кори.

Соло на березі

— Грати на корі ще важче, ніж на духових інструментах, — каже єдиний на Вінниччині виконавець на такому незвичному інструменті Петро Іванишин з ансамблю троїстих музик із села Гончарівка, що в Літинському районі. За його словами, звуки народжуються від утягування в себе повітря. Якщо трель коротка, то сили затрачається небагато. Але коли треба «тягнути» супровід народної пісні, то обличчя — ніби фарбою заливається. «Це ж все втягуєш в себе і в себе».

— Коли я був малий, — згадує музикант, — одного разу в свого дядька слухав радіо. По старому приймачу «Іскра» передавали концерт. І тут диктор каже, що зараз буде звучати соло на... березі. Насправді той музикант грав на березовій корі. Це мене так зацікавило, що я, довго не думаючи, взяв ножик, пішов до берізки і собі зробив такий інструмент.

Жодного разу після того Петро Михайлович, а йому уже 65, не чув чогось подібного. «Грають на різних свістюльках, але щоб на корі дерева!..» Зате сам відтоді не перестає тьохкати. Каже, дотьохкався до того, що грав на «березі» і в армії, і на великих та малих сценах вже після служби — в районах і в області. У грудні минулого року фольклорно-етнографічний ансамбль «Джерело», до складу якого входять їхні троїсті музики, отримав звання народного колективу.

Щоб інструмент був надійний, а головне — видавав чисті звуки, березову кору треба гарно проварити у молоці. «Я сам до цього додумався після того, як перепробував різні способи, — каже пан Петро. — Кора спершу тріскалася і рвалася. Щоб цього уникнути, треба відділити її найтоншу стрічечку. Але без молока все одно нічого не вийде».

Петро Михайлович ще й гарно танцює. Каже, натренувався, коли служив на флоті у Севастополі, тоді часто виступав у танцювальному ансамблі. А як зійшов на берег, то одружився на жінці, котра стала завідувачкою клубу. Дотепер не маю спокою від гастролей. Дуже любить дядька Петро духову музику. «Вона мені душу перевертає. Як почую трубу, ноги на місці не тримаються». Музикант пробував поєднати свої трелі в єдиний оркестр з духовиками — непогано виходить. Але то були чужі музики. В селі вже нема духового. Занехаяли його і в сусідніх Багринівцях. А колись жодне весілля не обходилося без труби. Цьогорічної весни троїсті музики з Гончарівки виступали у курортному Хмільнику. Петро Михайлович почув десь на вулиці звуки духового оркестру. Одразу пішов подивитися. Грали на весіллі. «Я був одягнутий як для сцени — у вишиту сорочку, на голові бриль. Чую, як впарять польку, а я й не стримався і пішов просто на майдані навприсядки в танець. Бачу, оператор, який знімав весілля, направив на мене камеру. А молоді підійшли до мене, аплодували, а тоді кажуть: хочемо сфотографуватися».

За концерт їм дали по три центнери пшениці

Дружина музиканта Марія Яківна першою знайшла застосування таланту чоловіка. Це вона створила у Гончарівці ансамбль троїстих музик. Сама ж грала і співала. Нині в ансамблі її дочка — Оксана Моторна. Вона є керівником колективу. На сцену виходить з бубном у руках. Має гарний голос, співає народні пісні. Крім батька, Петра Михайловича, в ансамблі виступає ще їх односельчанин Сергій Бронз. Він грає на гармошці. Але чоловік такий здібний до музики, що в нього в руках і ложки «співають». Познайомитися з ним, на жаль, не вдалося, він на лікуванні. Сільські артисти за нього вболівають, щоби швидше одужував і повертався з лікарні. На сцені почала з'являтися дочка О. Моторної — Марійка. Дівчинка ще тільки в четвертому класі, але вже багато чого перейняла від дідуся. І на березовій корі трохи тьохкає, і на ложках виграє, і бубон бере в руки.

Колись у їхньому клубі глядачів збиралося стільки, що яблуку ніде було впасти. Щоб заохотити артистів до репетицій і концертів, завклубом ходила допомагати декому поратися на городі. А ще купувала хустини і дарувала їх жіночкам-артисткам. Казала, що це подарунок від районної культури. І лише одного разу старання місцевих артистів було достойно поціновано. Тодішній голова колгоспу Іван Іванець усім їм виписав по три центнери пшениці. Після того випадку бажаючих грати на сцені стало набагато більше.

Сто пісень баби Палажки

— Оксанко, ану-но відчини, я ще одну пісню нагадала, — такими словами Палажка Гладько інколи будить вранці Оксану Моторну. Бабці уже 90 років. Але пам'ять має таку цупку, дай Боже молодим так все пам'ятати. Куплетами пісень, жартівливими рядками сипле, як сівач зерном на полі. З уст Палажки Оксана записала уже більш як сто пісень. Серед них є такі, які більше ніхто не співає, крім нас, каже пані Оксана.

— Ви думаєте, чого я так довго на світі живу? — усміхається старенька сухорлява бабця. — Бо куди не ходю, скрізь співаю.

«Дайте мені таку справку,
Щоб пила-гуляла,
На роботу не ходила,
А премію брала»,

— бабця говорить швидко-швидко. То сміється, то раптом зажуриться:

«Ой, вийду я на вулицю
Та й стану-постою,
Всі дівчата мають маму,
А я сиротою...»

Завідувачка відділу культури Літинського району Тетяна Поляруш, як послухала бабцю Палажку, запропонувала музикантам включити і її виступ до репертуару. Від її гуморесок, та ще й у такому виконанні, жодна аудиторія не стримала б сміху. «То що, бабусю, поїхали б на концерт?» — «А чого б ні, це ж не пішки йти». Багато народних пісень знає ще одна односельчанка — Катерина Шмалій. Вона теж співає у ансамблі «Джерело». «Ми в старших вчилися, — каже пані Оксана. — З ними й на сцені впевненіше почуваєшся».

Жоден концерт троїстих музик не обходиться без зятя Іванишиних — Василя. Він, щоправда, не грає і не співає. Але без його участі нічого б не було, сміється Оксана. «На кого залишали б худобу? Хто б її доглянув? Василь виручає...»

Родина Іванишиних-Моторних, крім того, що працьовита, ще й дуже хлібосольна. «Ми гостей ніколи не випускаємо з хати без миски борщу, ложки сметани і меду, — усміхаються господарі. — Їжте, просимо, це все не куплене, а набуте своїм трудом. Їжте-їжте, не ображайте господарів». А тоді мати й донька почали стиха «Цвіте, цвіте черемшина...» А далі все дужче. І полилася чудова пісня через відчинене вікно далеко гончарівськими ярками-перевярками. Скрізь чути її у невеликому селі, куди навіть автобус не ходить. Нема тут і сільради. Зате 130 місцевих жителів мають гарних артистів, вони їм справжня розрада в цьому забутому куточку райської природи.

Тетяна Цвігун, директор Вінницького обласного центру народної творчості:

— Я не один десяток років маю справу з народною творчістю. Але виконавця музики на такому інструменті, як березова кора, ще не зустрічала. Ні в нашій області, ні за її межами. Репертуар в ансамблю троїстих музик з Гончарівки складається здебільшого з народних пісень, а також народної музики. Супровід бубнові й гармошці постійно забезпечує пан Іванишин зі своєю «березою». Фахівці, які чули їхній виступ, не вірять в те, що музиканти працюють без нот. Народна музика настільки ввійшла в їхні душі, що звучить так, ніби це класичний твір.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: троїсті музики з Гончарівки на Вінниччині оригінальні тим, що мають в себе музиканта, котрий грає на «березі».

Фото автора.

ЗАТ "Ізмаїльський винзавод"

(код ЕДРПОУ 00412033) повідомляє про включення додаткової інформації до порядку денного загальних зборів акціонерів ЗАТ "Ізмаїльський винзавод" які відбудуться 19.09.07р. у 12:00 за адресою: Україна, Одеська обл., м. Ізмаїл, вул. Гагаріна, 44. Довідка за тел: (04841) 4-80-83.

Керуючись ст.ст. 40, 43 Закону України "Про господарські Товариства" повідомляємо:

1. Мотивом збільшення статутного фонду ЗАТ "Ізмаїльський винзавод" є поповнення власних оборотних засобів а також розвиток виробництва шляхом додаткової емісії акцій. Розмір збільшення статутного фонду становить 3325500 гривень.
2. Проект змін до Статуту ЗАТ "Ізмаїльський вин завод" ч.1. п.6.3 Статуту викласти у наступній редакції: "Для забезпечення діяльності Товариства за рахунок внесків Акціонерів Товариства створюється Статутний фонд, розмір якого становить 369 5000,00 (три мільйона шість сот дев'яносто п'ять тисяч 00 коп.) гривень. ч.2 п. 6.3. Статуту викласти у наступній редакції "Статутний фонд Товариства поділений на 369500 (триста шістдесят дев'ять тисяч п'ятьсот) простих акцій номінальною вартістю 10,00 грн. (десять гривень 00 коп.) кожна. Ч 3. п. 6.3. Викласти у наступній редакції: "Відомості стосовно акціонерів та кількості їх акцій містяться у зведеному обліковому реєстрі рахунків власників цінних паперів"
3. Кількість акцій щё планується випустити додатково становить 332550 шт. номіналом 10 гривень кожна на загальну вартість 3325500 гривень.
4. При додатковій емісії акцій усі акціонери мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному фонді на дату прийняття рішення про емісію акцій.
5. Датою початку першого етапу підписки на акції є 20.09.2007р. Датою закінчення першого етапу підписки на акції є 20.10.2007р. Датою початку другого етапу підписки на акції є 21.10.2007р. Датою закінчення другого етапу підписки на акції є 15.11.2007г.
6. Збитки пов'язані із змінами статутного капіталу Товариства не відшкодовуються.

Правління ЗАТ "Ізмаїльський винзавод" Ткачук О.І.

Згідно наказу ВАТ «АвтоЗАЗ»

від 04.06.2007 року №11 оголошується про ліквідацію філії «Представництво ВАТ «АвтоЗАЗ» в м. Києві, код ЄДРПОУ 24361524 (03150, м. Київ, вул. Предславнинська, 43/2).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

05.09.2007 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі ь 43/499 Товариство з обмеженою відповідальністю «ВПП «Контур» (ЄДРПОУ 33603528, м. Київ, вул. Бакинська, буд. 37; р/р 26008300456901 в АКБ «ТАС-Комерцбанк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Коломійця В. В. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) Ухвалою по справі № Б24/152-07, порушив справу про банкрутство Куп'янського виробничого житлово-експлуатаційного підприємства № 2 (код ЄДРПОУ 24346967), зареєстроване розпорядженням Куп'янської міської Ради № 195 від 02.08.1996 р. за адресою: Харківська обл., м. Куп'янськ, с. Ківшарівка, 63734.

Розпорядником майна призначено Кардаша Владислава Сергійовича, ліцензія № 216987 серія АБ від 05.05.2005 року.

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом 30 діб з дня опублікування цього оголошення за адресою: вул. Леніна, буд. 15, кв. 4, м. Куп'янськ, Харківська обл., 63700.

Згідно постанови господарського суду від 14.08.2007 року (справа № 45/59б) відкрита ліквідаційна процедура Дочірнього підприємства «Новолуганський комбінат комунального господарства ТОВ «Донецьке обласне виробниче об'єднання сільського комунального господарства «Облсількомунгосп» с. Новолуганське Артемівського району Донецької області, ЄДРПОУ 31727203.

Ліквідатором Дочірнього підприємства «Новолуганський комбінат комунального господарства» призначений арбітражний керуючий Воробйова Лілія Анатоліївна.

Заяви про визнання кредиторами Дочірнього підприємства «Новолуганський комбінат комунального господарства» приймаються ліквідатором у встановлений законом термін за адресою: а/с 5263, Донецьк, 18, 83018. Ф. 8-062-304-04-43.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ, 49600) від 30.08.2007 р. по справі № Б 15/40/90-07, суб'єкта підприємницької діяльності — фізичну особу Марченко Юлію Георгіївну (адреси: вул. Різнича, буд 9, кв. 44, Жовтневий район, м. Дніпропетровськ, 49000; вул. Фурманова, буд. 9, кв. 44, Жовтневий район, м. Дніпропетровськ, 49005; вул. Робоча, буд. 152, кв. 18, Красногвардійський район, м. Дніпропетровськ, 49008; ідентифікаційний код згідно з ДРФО 2738907082; п/р № 26004000339001 у Філії ВАТ КБ «Надра» ДРУ, МФО 306016; п/р № 26009001979001 у Філії ВАТ КБ «Надра» ДРУ, МФО 306016) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (а/с № 3925, м. Дніпропетровськ, 49069), ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АБ № 216778 від 25.02.2005 р.).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області організатор торгів) та керуючий санацією ВАТ "Керченський металургійний комбінат"

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Керченський металургійний комбінат", що знаходяться за адресою: 98306, м. Керч, вул. В.Бєлік,12: 1.Сукупність інвентарних об'єктів фасонно-ливарного цеху, початкова ціна продажу - 3134,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-156,70грн. 2. Сукупність інвентарних об'єктів монтажно-ремонтного цеху, початкова ціна продажу - 61845,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-3092,25грн. 3. Сукупність інвентарних об'єктів залізничного цеху , початкова ціна продажу-16365,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-818,25грн. 4. Індивідуально визначене майно електроцеху: електрична підстанція 11, площа - 248,3 кв.м., початкова ціна продажу - 12 923,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-646,15грн. 5. Індивідуально визначене майно чавунно-ливарного цеху: будівля ливарного цеху, площа -485,3 кв.м., початкова ціна продажу - 12 729,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-636,45грн. 6. Індивідуальне визначене майно заводоуправління: головна контора заводу, площа - 1400,8 кв.м., початкова ціна продажу - 798456,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-39922,80грн. 7. Індивідуально визначене майно енергоцеху: склад інвентаря ЦД, площа - 491,3 кв.м., початкова ціна продажу - 57 791,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-2889,55грн. 8. Індивідуально визначене майно енергоцеху: будівля підкислительної установки, площа - 33,3_кв.м., початкова ціна продажу - 8325,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-416,25грн. 9. Індивідуальне визначене майно енергоцеху: електрична підстанція 35-6, площа -3089,9 кв.м., початкова ціна продажу - 60435,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3021,75грн. 10. Індивідуальне визначене майно відділу робочого постачання: торгівельний ларьок к-43, площа - 31,7 кв.м., початкова ціна продажу - 1891,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок-94,55грн. З фіксованими умовами конкурсу, додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль", м. Донецька, МФО 335076, Код ЄДРПОУ 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті до 16.00 год. 03 жовтня 2007р. включно. Конкурс відбудуться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 09 жовтня 2007р. о 13.00 год. за адресою: 98306, м. Керч, вул. В.Бєлік, 12, ВАТ "Керченський металургійний комбінат". Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Керченський металургійний комбінат". Довідки за телефонами (062) 304-77-83, 304- 37-21.

Господарським судом м. Києва 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справи про банкрутство:

1. ТОВ «Формула якості», код 32159942, м. Київ — 01042, вул.. Патріса Лумумби, 13, пп./р 26109006581302/980 в АКБ «Інтерконтинентбанк» у м. Києві, МФО 300313, справа № 15/435-б
2. ТОВ «Рікон — Сервіс», код 32310885, м. Київ — 01133, вул. Щорса, 37, кв. 117, п/р № 260061008066001/643 в ЗАТ «Альфа — Банк» у м. Києві, МФО 300346, справа № 15/396-б;
3. ТОВ «Профіцентр», код 31776800, м. Київ — 03150, вул. Анрі Барбюса, 11, корп. 2, п/р № 2600111028/980 в «Райффайзен Банк АВАЛЬ» м. Київ, МФО 300335, справа № 15/434-б;
4. ПП «Укрпостачцентр», код 32159895, м. Київ — 01023, вул. Первомайського, 11, п/р № 260073333/980 в АКБ «Легбанк» у м. Києві, МФО 300056, справа № 15/436-б;

винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств:

1. ТОВ «Видавничий дім «Граємо за Україну разом»», код 24769355, м. Київ — 01133, вул. Лесі Українки, 26, р/р № 26034227304003/840 в АБ «Банк регіонального розвитку», МФО 300540, справа № 23/209-б;
2. ТОВ «ТПФ «Клінкер», код ЄДРПОУ 31925786, м. Київ — 01024, провул. Чекістів, 6, п/р № 26005434308001/980 в Ф. Київське ГРУ КБ «Приватбанк», м. Київ, МФО 321842, справа 15/28-б.

1. Арбітражний керуючий Валенціонова О. О. ліцензія АБ № 271611 від 26.12.2005 р., м. Київ, вул. просп. Відрадний, 38-В, кв. 203, т. 4868612 призначений по справах № 15/28-б, № 23/209-б.

2. Арбітражний керуючий Агафонов О. Ю. ліцензія АА № 779171 від 26.07.2004 р., м. Київ - 01024, а/с № 88, призначений по справах № 15/435-б, № 15/436-б, № 15/396-б, № 15/434-б.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру у справах:

№ 24/320-б від 19.06.2007 р. ТОВ «Софт Сервіс Оболонь» (04205, м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, 16-б, код 31119626);

№ 24/394-б від 25.07.2007 р. ДКВП «Ніно» (04073, м. пр-т Червоних Козаків, 20-а, код 24382526);

№ 43/348 від 25.07.2007 р. ТОВ «Національна енергетична компанія «Укренергоресурс» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-а, код 32915260);

№ 43/148 від 11.04.2007 р. СПД — фізична особа Яблонський В. В. (04213, м. Київ, вул. Прирічна 27, кв. 227, код 2544616217);

№ 15/172-б від 03.04.2007 р. ПП «Торгівельна та виробнича фірма «Діадема» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-а, код 33230051);

№ 15/366-б від 27.08.2007 р. СПД — фізична особа Ткачук Ю. В. (04212, м. Київ, вул. Тимошенко, 2-а, кв. 47, код 2552104280);

№ 15/174-б від 03.04.2007 р. ПП «Пара плюс» (04074, м. Київ, вул. Івашкевича, 12, кв. 20, код 30683506);

№ 15/173-б від 03.04.2007 р. ЗАТ «Інтертоп» (04074, м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6, код 24592241);

№ 43/151 від 13.04.2007 р. ПП «Легат-2000» (04211, м. Київ, вул. Мате Залки, 6-б, кв. 80, код 31036388);

№ 43/145 від 11.04.2007 р. ТОВ «Топ Інтертеймент» (04073, м. Київ, пр-т Червоних Козаків, 21, код 21701623);

№ 43/144 від 11.04.2007 р. ТОВ «Фінансова компанія «АВС» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 16-а, кв. 82, код 32307987);

№ 15/185-б від 14.05.2007 р. СПД — фізична особа Кулішов П. П. (04114, м. Київ, вул. Дубровицька, 12, кв. 66, код 2806001290);

№ 43/147 від 11.04.2007 р. СПД — фізична особа Сапіга М. В. (04214, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 34-а, кв. 11, код 2928403273);

№ 23/133-б від 17.04.2006 р. МП ТОВ «СБС ЛТД» (04073, м. Київ, вул. Скляренко, 5, код 31521454);

№ 43/149 від 11.04.2007 р. СПД — фізична особа Баранніков С. О. (04210, м. Київ, вул. Малиновського, 28-а, кв. 2, код 2579510558);

№ 43/180 від 26.04.2007 р. ТОВ «Мілленніум Музік» (04073, м. Київ, вул. Куренівська, 2-б, код 30313564);

№ 43/347 від 25.07.2007 р. ПП «С. Н. С.» (04074, м. Київ, вул. Вишгородська, 23-а, код 24382526);

№ 43/349 від 25.07.2007 р. ТОВ Торгівельно-промислова фірма «Потенціал-Київ» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-а, код 30979851);

№ 43/79 від 15.03.2007 р. СПД — фізична особа Вавушко О. М. (04212, м. Київ, вул. Малиновського 1, кв. 124, код 2730214560).

Ліквідатором банкрутів призначено Щербаня О. М, ліцензія АБ № 271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та Ліквідатор ДП "Пролетарське РБУ",

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються будівлі та споруди під розбирання (прохідна, центральний склад, склад №2, мебельний цех, котельня № 1, труба димова Н=30м), які знаходяться за адресою: м. Донецк, вул. Степногорська, 19, початкова ціна продажу - 69750,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 6975,00грн. З фіксованими умовами аукціону можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів до 13.00 год. 05 жовтня 2007р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дня публікації інформації 10 жовтня 2007р. о 15.00 год. на Донецькій товарної біржі за адресою: м. Донецьк, вул. Первомайська, 12. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Пролетарське РБУ". **Довідки за телефонами:** 304-37-21, 304-77-83.

Проводиться ліквідація Товариства з обмеженою відповідальністю «Рескорп», код ЄДРПОУ 33996437, яке знаходиться за адресою: 01004, м. Київ, вул. Дарвіна, 8, оф. 69, згідно рішення зборів учасників товариства від 29 травня 2007 року.

Претензії приймаються протягом 2 місяців з дати публікації оголошення за адресою: 01004, м. Київ, вул. Дарвіна, 8, оф. 69.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі № 16/191/07 від 15.08.2007 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Сангріл» (69000, м. Запоріжжя, вул. Сковороди, 19), код ЄДРПОУ 34718359, п/р 26004055877704 у ЗРУ КБ «ПриватБанк», МФО 313399) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Забродіна О. М. (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335, т. 0677803960).

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 23.07.2007 р. порушено справу № 5/175б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Планета» (код ЄДРПОУ 30097130, 86114, м. Макіївка, вул. Кронштадтська, 1, р/р 26002028176000 в АППБ «Аваль», МФО 335076). Розпорядником майна призначений Попов Іван Петрович, ліцензія серії АБ № 271568, адреса: 86123, м. Макіївка, а/с 1456. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 02.08.2007 року по справі № 49/170-б визнав банкрутом Товариство в обмеженою відповідальністю «СТЕЛС АЛЬЯНС» (03150, м. Київ, вул. Предславинська, 34-б, Код ЄДРПОУ 33784279) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «РЕГБІ ІНТЕРНЕШНЛ СПОРТ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, к. 10, Код ЄДРПОУ 32671471).Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «СТЕЛС АЛЬЯНС» вважати недійсними.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

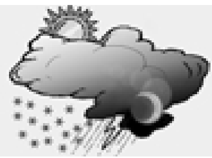
1. Постановою Господарського суду Вінницької області по справі № 5/508-07 від 14.08.07 р. (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом в порядку ст. 52 та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Оріон» ЛТД смт. Стрижавка, Вінницького району, вул. Київська, 32, код ЄДРПОУ 20116609;

2. Постановою Господарського суду Вінницької області по справі № 5/516-07 від 07.08.07 р. визнано банкрутом в порядку ст. 52 та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ ВКЦ «Вінеталон» с. Сокиринці, Вінницького району, вул. Леніна, 52, код ЄДРПОУ 30006153.

3. Постановою Господарського суду Вінницької області по справі № 5/514-07 від 14.08.07 р. визнано банкрутом в порядку ст. 52 та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Вінниця-фарм ЛТД» с. Березина, Вінницького району, тер. Медмістечко, код ЄДРПОУ 20117951.

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, кімн. 730, т. 50-50-01).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

9 вересня **в Україні хмарно, часом дощі, місцями грози, град. Вітер північно-східний з переходом на західний, 7—12 м/с, у Криму, Приазов'ї та на сході місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 5—10, вдень 13—18 градусів тепла.**

■ **МОЯ ПОЗИЦІЯ**

Санкції за згодою сторін

«Герой» останнього скандалу довкола вічної теми «свободи слова» телеведучий «5 каналу» Ігор Слісаренко якось сказав, що «все піддає сумніву». Дуже похвальна риса для журналіста...

Нагадаю, Слісаренка начебто звільнили за розголошення ним «таємниці» про вартість навчання доньок Президента в Міжнародній Печерській школі. Принаймні таку версію з посиланням на слова самого ведучого розповсюдив Інститут масової інформації: після ефіру пролунав дзвінок з Банкової, і керівництво каналу примусило нестримного на язик журналіста написати пояснення, а згодом і заяву за власним бажанням. Звичайно, розгорівся скандал. Звичайно, забили тривогу незалежна медіа-профспілка та ІМІ. Звичайно, першими кинулися захищати «об'єктивного Слісаренка» від сваволі «так званої команди Президента» найзатятіші «поборники вільного слова» з команди протилежного табору. Обурені «брутальною розправою з журналістом, який дозволив собі сказати правду про те, скільки президентське подружжя платить за навчання своїх дітей в елітній школі», вони закликали всіх, «кому небайдужа перспектива вільної преси в Україні, негайно зібратися на збори і виробити чіткий і ефективний план захисту журналістів... Ми не повинні мовчки спостерігати, як на наших очах розпинають «четверту владу», як знущаються з журналістів і нехтують свободою слова». Одне слово, для комплекту бракувало лише кулаків Калашникова, якими він міг потрощити телефони в секретаріаті Президента з такою ж легкістю, як камеру телеоператора Новосада...

Звичайно, заперечило зв'язок між звільненням Слісаренка і першовересневим сюжетом про Христинку та Софійку Ющенків керівництво каналу. Нарешті, глава СП Віктор Балога офіційно відмежувався від «кадрового рішення в телефонному режимі» і запевнив, що звільнить будь-якого чиновника секретаріату, якщо доведуть факт його втручання у діяльність незалежного ЗМІ.

А тепер, за прикладом Ігоря Слісаренка, дозволю собі засумніватися. По-перше, в сенсаційності розголошених ним цифр: якщо Ющенки справді платять 12 тисяч доларів за одну дитину щорічно, то їхня інвестиція в навчання доньок не така вже й захмарна, до обурітися «впливом фінансових таємниць». Згідно з поданою декларацією сукупний доход родини торік становив більш як мільйон шістсот тисяч гривень. Отже, можуть собі дозволити, як, до речі, ще більше собі дозволяють ті, хто не квапиться розголошувати про свої статки і прилаштовує нащадків не в елітні вітчизняні школи, а в «звичайні» заклади десь по англійських та швейцарських «глибинках». Це так, швидше атака на нерви обивателя, ніж удар по Президентові. До того ж у світлі «компліментів» на його адресу, що почастішали останнім часом у «незалежних», але тиражних ЗМІ, інформація від Слісаренка наївна, мов віршик першокласника на першовересневій лінійці.

По-друге, в логіці пояснень керівництва «5 каналу». Спочатку воно запевнило, що Слісаренка звільнили за його власним бажанням. Себто за цілковитою згодою сторін. А потім чомусь аврально зібрана редакційна рада каналу постановила не звільняти Слісаренка, а просто оголосити йому догану «за упередженість та порушення певних пунктів засад редакційної політики». Я днями намагалася з'ясувати в шеф-редактора Олександра Народецького, в чому ж «прикол» цієї політики: в задоволенні добровільної заяви телеведучого чи все-таки у застосуванні санкцій за упередженість. На жаль, прохання переключити мене на керівництво після пояснень творчих намірів закінчувалось короткими гудками у слухавці.

По-третє, в щирості намірів захистити свободу слова негайною мобілізацією на збори. Мені особисто «небайдужа перспектива вільної преси в Україні», але не хочу, щоб цією небайдужістю спекулювали задля власних політичних інтересів циніки, яким «ефективний план захисту журналістів» потрібен як шумовий ефект перед виборами.

По-четверте, у платонічному ставленні всіх чиновників секретаріату до цноти незалежної журналістики. І, насамкінець, по-п'яте, в професійності Ігоря Слісаренка: це стосується не тільки «піддоганної» інформації. Як на мене, втратити «довіру менеджменту» телеведучий міг уже після перших появ в ефірі, ще до появи першокласниці Христинки Ющенко на світ. Кому спало на думку посадити в студії «чесних новин» людину зі специфічною манерою подачі часто упереджених, тенденційних суджень і не менш специфічною усмішкою? Той, хто дивиться «5 канал», сподіваюся, зрозумів це «фізіологічне» уточнення.

...Не можна мовчки спостерігати, коли «брутально тиснуть на журналістів». Як, до речі, й тоді, коли знущаються» з глядачів. Вони також за власні гроші хочуть мати якісний творчий продукт.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Динамівські зірки

(Початок на 1-й стор.).

Футбол. Президент ФК «Динамо» Ігор Суркіс обіцяв чимало сюрпризів на динамівському святі. Про один із них він оголосив позавчора під час урочистої церемонії. Відтепер на емблемі клубу будуть дві зірки. І це справедливо. Адже в радянські часи київське «Динамо» тринадцять разів (найбільше від усіх) ставало чемпіоном країни. У незалежній Україні динамівці заволоділи дванадцятьма титулами. В сумі — 25! Отже, для здобуття третьої зірки залишилося зовсім мало — виграти ще п'ять титулів.

Київське «Динамо» з 80-річчям вітали також перші особи європейського та світового футболу. На моніторі стадіону імені Валерія Лобановського показали поздоровлення президента ФІФА Йозефа Блаттера, віце-президента РФС Микити Симоняна, президента мадридського «Реала» Рамона Кальдерона. А президент УЄФА Мішель Платіні звернувся до київських динамівців українською. Нарешті капітан «Реала» Рауль сказав: «Я вітаю клуб із 80-річним ювілеєм. З вами завжди було приємно грати, хоча й дуже складно».

Президент Федерації футболу України, член виконкому УЄФА Григорій Суркіс передав іменинникам Кубок від ФФУ.

Окрасою вечора став матч киян і міланців. Символічний удар по м'ячу зробили видатні динамівці, володарі «Золотого м'яча» найкращого футболіста Європи різних років — Олег Блохін, Ігор Бєланов та Андрій Шевченко **(на знімку вгорі)**. І їм також подарували шквал оплесків.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Мілан» (Італія). 2:2. Голи: Мілевський, 6, Гавранчич, 21, Пато, 45, Джилардіно, 50.

«Динамо»: Рибка, Федоров, Гіоане, Шацьких (Белькевич, 68), Мілевський (Клебер, 63), Ващук, Гавранчич, Нінкович (Белгазовані, 76), Юссуф (Гармаш, 60), Майкл (Алієв, 75), Маркович. **Тренер** — Анатолій Дем'яненко.

«Мілан»: Калач (Фіорі, 46), Кафу, Емерсон, Пато (Анчелотті, 88), Джилардіно (П. Аубамейянг, 87), Неста (Каралья, 80), Фаваллі, Бонера, Дігао, Броккі (Рампіні, 88), В. Аубамейянг (Коснер, 65). **Тренер** — Карло Анчелотті.

Арбітр — Сергій Шебек (Україна).

6 вересня. Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 13 000 глядачів. 25 градусів. Часом дощ.

Не варто надавати великого значення товариським матчам. У них своя мета. Головне тут — повага, котру найсильніший клуб Європи виявив до найтитулованішого клубу України.

А загалом обидві команди продемонстрували гру, яка сподобалася навіть найвиправнішим скептикам **(на знімку внизу — один з епізодів зустрічі, атакує киянин Майкл).** Спочатку ініціативу захопили динамівці і провели два ефектні м'ячі. Затим гості показали, що й вони на щось здатні. Епізодами відбувалася гостра і захоплива боротьба команд, у складі яких виступало чимало прекрасних виконавців.

Варто відзначити, що в «Динамо» після тривалого лікування з'явилися Сергій Федоров і Аїла Юссуф. Дебютував молодий французький півоборонець Шаїр Белгазовані. Сподіватимемося, що цей технічний корсиканець приживеться в іменитому колективі.

Після матчу тренер «Динамо» **Анатолій Дем'яненко на прохання кореспондента «Голосу України» прокоментував події на полі.**

— Не випадково «Мілан» виграв Лігу чемпіонів, а зовсім нещодавно заволодів Суперкубком УЄФА. Тому я задоволений результатом. Моментами гра була привабливою.

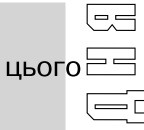
— Не шкодуєте, що за гостей грав не основний склад?

— Звичайно, шкода. Хоча треба сказати, що і в цьому варіанті гостей було з півдесятка футболістів «основи». Приблизно стільки само було і з нашого головного складу. Охоче випускав молодь. Саме у грі з такими командами потрібно набиратися досвіду.

Про Юссуфа Дем'яненко сказав, що той ще не набув найкращої форми. А про Сергія Федорова взагалі говорити зарано. Надто вже багато часу він хворів. І зовсім мало тренується на серйозному рівні. Завершилося святкування грандіозним феєрверком і концертом знакових артистів світового рівня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (ФК «Динамо»).

8 ВЕРЕСНЯ

■ *1855. Закінчилась оборона Севастополя. (Тривала 349 днів.)*
■ *1898. Народилась актриса Наталя Ужвій.*
■ *1907. За маршрутом Миколаїв—Одеса розпочалася перша в Росії автогонка.*
■ *1912. На Черкащині народилася Марія Демченко, ланкова-буряківниця. Започаткувала так званий рух п'ятисотенниць (500-центнерного врожаю буряків).*
■ *1927. Помер графік Амвросій Ждаха.*
■ *1941. Розпочалась ленінградська блокада.*
■ *1943. Страчений гітлерівцями Яків Батюк. Незважаючи на сліпоту, очолював підпільну організацію в Ніжині.*
■ *1989. Заснування Народного руху.*

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 3078

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків, Зам. 9-1-129

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

